

СЪВЕТ ЗА ЕЛЕКТРОННИ МЕДИИ

ПРОТОКОЛ

№ 2

от редовно заседание, състояло се на 20.01.2020 г.

ПРИСЪСТВАТ: Бетина Жотева, Галина Георгиева, Ивелина Димитрова, Розита Еленова, София Владимирова – председател

Начало на заседанието 9.30 часа, водено от София Владимирова – председател на СЕМ.

Съставил протокола – Даниела Коюмджиева.

Изслушване на кандидатите за генерален директор на Българското национално радио по реда на подадените в деловодството на СЕМ документи, както следва:

1. Жени Гаджалова (вх. № РД-22 25-00-53)/ 03.12.2019 г.
2. Антон Митов (вх. № РД-22 25-00-54)/ 05.12.2019 г.
3. Андон Балтаков (вх. № РД-22 25-00-55)/ 05.12.2019 г.

София Владимирова: Добър ден. Уважаеми Колеги, уважаема госпожо Гаджалова, уважаеми гости в залата, започва предпоследният етап от нашата процедура по избор на генерален директор на Българското национално радио (БНР) - изслушванията на допуснатите кандидати. Последният етап, от която процедура, е изборът на генерален директор. Този конкурс се провежда в една много динамична ситуация, в която текат активно дебатите, свързани със свободата на словото и мястото, и ролята на обществените медии в нашето общество. Надявам се, че тези изслушвания тук ще бъдат и един разговор именно за това, колко важни са обществените медии за едно демократично гражданско общество. Разчитам, че кандидатите ще успеят да убедят нас и всички, които стават съпричастни, благодарение на излъчването на радио Бинар, които са тук, относно важността на това, да имаме свободни, независими, честни и справедливи обществени медии. Накратко регламента, по който ще протекат изслушванията. Първият кандидат днес, по реда на постъпване на документите, е г-жа Жени Гаджалова. Нейното изслушване ще продължи от 9:30 до 11:45 часа. Кратко представяне на кандидата на неговата концепция или да развие тези, които не са намерили място в концепцията. Отговори на въпроси от членовете на Съвета за електронни медии, приблизително около 20-21 минути, общо време за въпроси и отговори между кандидата и всеки от членовете на Съвета. След приключване на изслушването ще има възможност за въпроси от представители от Българското национално радио, които въпроси са в рамките на изслушването. Те са 5 минути време за задаване на въпроси и 10 минути за отговори - приблизително около 15 минути общо време въпроси и отговори. Моля, всички да се съобразяват с времето, за да има равнопоставеност към кандидатите. След края на изслушването, ако има въпроси от други медии, които присъстват, и кандидатът желае да отговаря, това ще може да се случи тук в залата, където се провеждат изслушванията, не повече от 15 минути. Благодаря Ви, за това, че

сте тук. Госпожо Гаджалова, благодаря, че участвате в този конкурс. Имате думата, вашите 15 минути започват да текат сега.

Жени Гаджалова: Благодаря на всички. Уважаеми Членове на Съвета за електронни медии, бих искала да запозная Вас и всички присъстващи, каква е мотивацията ми да участвам в конкурса за генерален директор на БНР. От 40-годишната ми трудова практика съм имала управленски функции и задължения в рамките на 31 години. Бях на 24 години, когато като главен счетоводител участвах в ръководството на многочислен колектив с разнопосочни дейности в Балкантурист – Калотина и Магура - поделения на Балкантурист. В Българско национално радио бях главен счетоводител от 2001 до 2008 година. Финансов директор, икономически директор, финансов контролор в други структури. Посоченото по-горе бе улеснено от квалификациите ми в областта на счетоводството и контрола, както и в областта на публичната администрация. Професионализмът и опитът ми, проявени и оценени при изпълнението на служебните си задължения като главен счетоводител на БНР в периода 2001 – 2007 година, от Сметна палата и Министерството на финансите, ми дават увереност, че ще мога да реализирам натрупания не малък опит в ръководене на обемни, разнородни звена, каквато е организационната структура на Българското национално радио, както и да съумея да изведа Българското национално радио от лошото организационно и финансово състояние, в което се намира. Личните ми качества като комуникативност, аналитичност, решителност, толерантност, способност, правилна организация на работния процес, отговорност, екипна работа, лоялност и мотивация, които също биха допринесли за по-добра социална среда в отношенията и трудовите задължения на работещите в Българското национално радио. Не на последно място бих изтъкнала, че когато в 2001 година постъпих като главен счетоводител в Българското национално радио, радиото се намираше в една подобна ситуация, в малко по-лек вид, отколкото е сегашният, с три милиона дефицит в бюджета, с изключително напрежение между работещите в институцията. Но, в рамките на една година и половина, структурните промени, които бяха направени и колективът, в който работех по отношение на финансовата част на радиото, успяхме да изкараме Българското национално радио от това състояние и в края на 2002 година, радиото вече нямаше дефицит, а имаше даже икономия. От което, всеки един, в рамките на седемте години, в които съм била главен счетоводител в Българското национално радио, от служителите получаваше допълнително материално стимулиране. Нито за момент не е била извършвана някаква намеса по отношение свобода на словото или редакционна намеса в програмите на радиото. Започна техническо обезпечаване и оборудване, извършени ремонти на студия за излъчване – на първо студио, което е за звукозапис; доусъвършенстване на системата Dalet. С колегите съм се разбирала. А колеги от регионалните радиостанции изказват пълна подкрепа и очаквания, че действително ще застане човек, който разбира за какво става въпрос и ще бъде достатъчно коректен към всички и толерантен, за да може да се намери действително много по-добра социална среда за работа в Българското национално радио, която е нарушена. В момента радиото, освен с тази ситуация със спиране на излъчването, е пак с дефицит в бюджета над 3 млн. и половина лева. Също така, увереност ми дава и това, че през годините, в които бях главен счетоводител в Българското национално радио, в екипа на г-жа Станчева, от четиридесет и няколко милиона лева, оставихме радиото 2007 година с 56 млн. лева държавен бюджет. А от осем години наблюдавам, че БНР е с бюджет 42 млн. лева, като цените на много от нещата са повишени, както и работните заплати в държавата растат. Така че, не мога да си представя как, при положение, че сме оставили 56 млн. лева, през тези 11 години, в които не съм била част от този екип, какво е довело до това да се стигне до спад на бюджета до такава степен. Има къде да се търсят резерви, разбира се, но това означава, че през това време ръководствата на

институцията не са направили достатъчно усилия, за да могат не 56, а да стане поне 60 млн. лева или поне 57. Да запазят този размер на субсидията, който е бил тогава. Може би това се дължи и на факта, че Българското национално радио като национална медия и изобщо националните медии би трябвало да бъдат финансирани изцяло от държавата, да не се разчита на някакви други приходи. Т.е. основната им част, която би гарантирала извършването на всякаква обществена дейност, да бъде гарантирана с държавната субсидия. А вече съответно сумите, които се получават от реклама, от звукозапис, от концертна дейност, от съставите на Българското национално радио, симфоничният оркестър е на световно ниво и т.н., това вече би било едно допълнително средство, с което да се доразвива дейността на радиото, съответно и заплащането на хората, които са се изявили в тези области. През това време, в което съм била в БНР, и през другото време, и опитът, който имам, ми дава увереност, че ще мога да се справя със ситуацията, в която се намира в момента Българското национално радио. Освен това, ще бъде много настоятелна пред Министерство на финансите да престане изчисляването на час програма, който те го изчисляват не на действително извършените разходи за дейността, а ни го изчисляват: даваме ви 42 млн. лева, разделяте го на часовете програма, която излъчва Българското национално радио, толкова ви струва час от програмата. Това нещо просто не е така. Най-малкото икономически не е така. Този час от програма на всяко едно предаване, включително ако е бюджетирано и има рейтинги. Например, редакциите, които създават и излъчват предавания, могат да кажат колко струват. Бих наблегнала на момента по отношение на регионалните радиостанции, отново да има съчетаване и допълване в нулевите часове – между 0:00 и 3:00 часа и сутрешните часове. Всяка една радиостанция да започва с „Добро утро“ преди сутрешния блок на „Преди всички“ в „Хоризонт“ и да се излъчва в национален ефир, не само в регионален. И така, програмата на регионалните радиостанции ще бъде запълнена 24-часа с интересни и забавни предавания и няма да бъдат натоварени само едната част от хората, които са в София и са на 24-часов режим на работа. Това нещо го имам като опит, може да бъде възстановено. Не искам да запознавам и не мога да ви запозная с концепцията си такава, каквато е, за да видите какво включва, за представяне пред колеги, които са тук. Членовете на СЕМ са се запознали. Ще ви запозная накратко какво включва моята концепция, на какво е наблегнато и в последствие пак ще разговаряме по отношение на организационната и финансовата структура на радиото, които са нещата, които предстоят за решаване. Убедена съм, че колегите, които са и в момента там, ако имат една по-спокойна и една по-сигурна среда за работа, и едно взаимно уважение, ще си вършат работата както трябва. И сега специално ще ви запозная с концепцията, която съм представила в СЕМ. Със своята 81-годишна история БНР и в съответствие на обществената услуга, дефинирана от държавите на Съвета на Европа и от Европейския съюз, преди всичко предоставя обществена услуга като продукция и разпространяване на радиопрограми. Излъчва свободно и независимо своите програми. Подкрепя интеграцията на индивидите, групите и други, които са заплашени или подложени на културна, сексуална, расова, религиозна, политическа или обществена сегрегация. Представлява форум за публични дискусии, в които се излагат широк спектър възгледи и гледни точки. Разпространява непартийна и независима информация, коментари и анализи. Създава плуралистични и разнообразни програми, които да отговарят на изискванията за високо качество и етика, без да се поддава на натиска на пазара. Създава структурата и прави програмите си така, че да отговарят на потребностите на обществото и на потребностите на малцинствените групи. Концепцията се съобразява и насърчава взаимно разбиране и толерантност на многонационалните и мултикултурни общества. Активно помага за разпространяването на по-доброто разбиране на националната, европейската, световната културната история и наследство. Радиопродукцията се излъчва и зад граница, като по този

начин допринася за доброто име на Република България. В схемата са и различни радиожанрове и творби, като информация, радио игри, драматургия, документалистика, литературни, музикални предавания, спортни и други. Има и собствена музикална продукция. Всички творби на словесното и музикално изкуство се архивират. Радиото осигурява пространство за свободата на словото, на мисленето и на творчеството, на чиято база се развива демокрацията. Програмата и дейността винаги са съобразени с етичните норми, тъй като радиото изпълнява обществена функция и се съобразява с потребностите на аудиторията, винаги да търси и засилва обратната връзка с обществото. В условията на силна конкуренция,менящи се потребности и нагласи на аудиторията, както и високите технологични стандарти на предстоящата цифровизация, БНР няма друг избор освен да бъде модерно, многопрограмно радио. БНР ще трябва да се развива изпреварвайки тенденциите и да търси различни форми, включително съчетаването на медии като радио, телевизия, интернет. За Българското национално радио това не би представлявало трудност като се има предвид и факта, че тези намерения могат да бъдат осъществени заедно с Българска национална телевизия. Разработването на крос-медийни проекти е едно предизвикателство, пред което ще се изправят рано или късно и двете медии. Първият опит беше направен в предишния мандат с предаването „Полет над нощта”. Бе изключително успешен и се превърна в любимо предаване на българите зад граница. Този му формат бе тиражиран от частните телевизии, които днес имат свои радиостанции и излъчват новини и други кросмедийни програми. За съжаление, този крос-медийен проект отпадна от програмата на БНР. Общественото радио се наложи като основен елемент на демокрацията в европейските страни и е част от политическата и културна идентичност в държавата.

София Владимирова: Имате две минути до края, да знаете.

Жени Гаджалова: Добре. Предвиждам да има, освен Управителния съвет и генералния директор, да има Програмен съвет, Съвет на директорите, Съвет за технологично развитие и Обществен съвет. Кадровата политика на медията ще се осъществява прозрачно, като назначенията се извършват след провеждане на конкурси, а определянето на ново трудово възнаграждение - след атестацията на персонала, като се обвързват с процеса на реструктуриране и квалификацията. Тя дава детайлна представа за мястото на всеки един от служителите на радиото в рамките на институцията, за конкретните му отговорности и степени на компетентност, която до голяма степен е свързана с въвеждането на нови технологии и организация на работата. Също така, имам предложение в концепцията за откриване на нова радиостанция, която да обхваща Северна България, която да бъде или в Плевен, или във Велико Търново. Но това вече също е залегнало в генералната стратегия за развитие на Българското национално радио, някога изготвена пред НСРТ като развитие. За финансирането Ви обясних от бюджетната субсидия, че би трябвало да се премине към действителните разходи на радиото и тогава да се борим за даване на субсидия. Нещо, което искам да обърна внимание, да запозная всички, че финансовото управление на Българското национално радио зависи от генералния директор, който се ръководи от следните принципи: ефективно и ефикасно изразходване на средствата; достоверност на счетоводната информация; дейността на БНР да е в синхрон със законодателството; максимална прозрачност при провеждане на обществени поръчки; ангажиране на Управителния съвет на БНР в процеса на вземане на управленски решения и тяхното изпълнение; да инициира план за обучение и квалификация на кадрите; регулярно атестиране на служителите на БНР; въвеждане на конкурсен подход при назначаване на директорите на програми, директори на РРС-та и кореспондентите в чужбина; постоянен диалог със синдикатите.

София Владимирова: Времето почти приключи. Благодаря Ви. Предполагам, че всичко останало може да бъде изяснено и в процеса на диалог. Госпожо Жотева, заповядайте.

Бетина Жотева: Аз ще се въздържа от въпроси, благодаря.

София Владимирова: Благодаря. Госпожо Георгиева, заповядайте.

Галина Георгиева: Благодаря Ви, госпожо Гаджалова. Аз бих искала да доразвиете въпроса относно субсидията и начинът, по който Вие описвате формирането на час програма за БНР.

Жени Гаджалова: Искам да обясня, че чисто икономически субсидията, която се определя от Министерството на финансите, не почива на никакви икономическа основа. Събират се Министерският съвет, бюджетът се гласува от Народното събрание, и на Българско национално радио, като първостепенен разпоредител, решават какви пари ще му се отпуснат. Да, прави се Проектобюджет, който се дава в началото на месец октомври, предхождащ следващата година, и той се защитава пред Министерство на финансите. Как са стояли защитите на това нещо, не мога да Ви обясня. Нямам представа, не съм присъствала на тях. Но е факт, че бюджетът на Българското национално радио осем години е на едно и също ниво. А час програма се изчислява на това, колко ни струва. Защото в момента Българското национално радио е с неразплатени сметки, освен с дефицит по други въпроси. Това означава, че неправилно е структуриран. Или в Министерство на финансите не са могли да си защитят достатъчно добре бюджета.

Галина Георгиева: Благодаря.

София Владимирова: Това изчерпва ли Вашите въпроси?

Галина Георгиева: Да, благодаря.

София Владимирова: Госпожо Димитрова, заповядайте.

Ивелина Димитрова: Благодаря ви, госпожо Владимирова. Благодаря на госпожа Гаджалова за презентацията. Говорите, че веднага трябва да се премине към програмен модел на бюджетиране. Програмно бюджетиране в БНР. Сега не е ли такава, какво точно имате предвид?

Жени Гаджалова: При програмното бюджетиране, на което съм залегнала в концепцията е, че всяко едно звено може да бъде оценено като, каква е неговата стойност, да бъде изчислено колко струва труда на даден човек в Българското национално радио. Това означава програмно бюджетиране, т.е. всяка една програма, като се вземат разходите, които се извършват за нея, освен заплати, говорим за ток, за телефон, за излъчване, за архивиране, за поддръжка на цялата техническа база. Тези звена, на всички да може да им бъде изчислено техния труд и колко струва.

Ивелина Димитрова: Смятате, че сега това не е така? Не се прави реално?

Жени Гаджалова: Да, не се прави реално.

Ивелина Димитрова: Справедливо, балансирано... това не се случва сега?

Жени Гаджалова: Може колегите да са го предложили, аз ви казвам какво приема Министерски съвет и най-накрая какво се гласува от Народното събрание. Но явно не са намерили достатъчно основания да защитят бюджета, който са искали.

Ивелина Димитрова: Ако бъдете избрана за генерален директор на БНР и не получите по-висока субсидия, ще се справите ли в рамките на този бюджет?

Жени Гаджалова: Не, няма да може да се оправим. Ще се свърши годината с дефицит. Това не е добър показател, но ще направя всичко възможно. Тези неща стават с доказване, кое колко струва, защо се случва така и да се борим. Но смятам, че ще мога да се справя с това положение.

Ивелина Димитрова: Казвате, че БНР трябва да се финансира най-вече от субсидия, от бюджета?

Жени Гаджалова: Да.

Ивелина Димитрова: Означават ли това, че няма да търсите активно възможности за повишаване на собствени приходи на радиото?

Жени Гаджалова: Да, ще търся.

Ивелина Димитрова: От различни източници?

Жени Гаджалова: Да, ще ги търсим. Аз казвам, че държавната субсидия трябва да гарантира сигурността на Българското национално радио. Всичко друго, което можем ние да си го привнесем във вид на реклама, във вид на концертна дейност, на звукозаписна, и да въведем продуцентския принцип в самите програми. Аз възнамерявам първо, на рекламата да се потърси партньорство с държавните институции, записала съм го и в концепцията. Защото, всички проекти, които се финансират от Европейския съюз по различни програми в България, те се рекламират в съответните медии. Но напоследък гледам, че вместо да ползват Българско национално радио и телевизия, тези неща се разгласяват, една част може да бъде давана на частните медии. Наблюдавам, че много от тези програми, рекламата на тези програми, за развитие, за конкурентноспособност и се финансират от Европейския съюз, се дават на други институции, което, не би следвало да бъде, не е нормално. При положение, че и ние сме държавна структура, издържаща се от бюджета на държавата, обществена структура, би следвало за тези международни проекти да даваме гласност първо ние, а после вече могат и другите. Това ще търсим да увеличим, този вид, защото продължават да текат такива проекти. И да се направи една нова цяла рекламна стратегия. Да се направи стратегия за музикалния мениджмънт. Ние спокойно можем да търсим излизане на нашите музиканти, оркестри и състави на световни сцени. За момента единствените прояви, които имаме, са в България, в зала България, които даваме и в Студио 1, където се изнасят концерти. Но там не могат да влязат и много хора.

Ивелина Димитрова: Финансовият въпрос и бюджетирането, изобщо трудовите възнаграждения са едни от най-болните въпроси, които се поставят. Получаваме тревожни сигнали напоследък по въпроси, за които даже СЕМ няма правомощия, но, така или иначе, към нас е отправена молба от регионални радиостанции.

София Владимирова: Може ли само да допълня. Това пристигнало писмо, може би в началото трябваше да обявя. То ще бъде изчетено във времето на журналистически въпроси, тъй като е пристигнало в Съвета за електронни медии късно снощи от Синдикат „Свободно слово” в Българското национално радио и касае предходните писма на регионалните радиостанции. Смятам, че е редно да бъде в частта, в която са журналистическите въпроси, колеги, ако не възразявате. То ще бъде към всички кандидати.

Ивелина Димитрова: Добре, то ще остане накрая. Какъв ще бъде Вашият подход, Вашата философия за БНР? БНР като обществен защитник с една критична, аналитична журналистика, силна публицистика или по-скоро другата тенденция, която залага на по-развлекателното, на олекотяване, в опита да се привлече повече аудитория.

Жени Гаджалова: Не бих залегнала точно на това, може да се каже, на по-консервативно, но това не пречи да бъдат модернизирани предаванията, могат да бъдат осъвременявани. Не е необходимо да бъдат чисто публицистични само, да има само разговори и т.н.

Ивелина Димитрова: Но като основна мисия на БНР? Застъпвате тази философия: БНР - обществен защитник и...?

Жени Гаджалова: Да.

Ивелина Димитрова: Да помага за достигане до правилните решения. Това, което още, последно, искам да Ви попитам е свързано с Вашата структура. Има една принципна разлика. Предвиждате да създадете дирекция „Информационни и нови медийни технологии”, в същото

време и Съвет за технологично развитие, в който да влизат и външни експерти. Не утежнява ли това много структурата, не дублира ли дейности?

Жени Гаджалова: Не. Съветът за технологично развитие не е орган, който е платен. Както и Общественият съвет. За технологичния съвет става въпрос вече за всички неща, които са свързани в радиото. Някои от тях не са и свързани, но има и поддръжка, ремонти на сгради и т.н. Те не са свързани конкретно с програмата. В Технологичния съвет ще се канят хора, които разбират или нещата, които се предлагат ще могат да бъдат коментирани и ще се търси най-правилното решение.

Ивелина Димитрова: Бихте ли създали един разследващ формат в БНР? Има такива намерения и назад във времето. Те, обаче, не се случват.

Жени Гаджалова: Да. Ще направим всичко възможно, такъв формат да има. И би следвало да има. При положение, че другите медии имат такъв формат, ние не би следвало да изоставяме като обществена медия от такова нещо.

Ивелина Димитрова: Смятате ли, че докато съществува този модел на финансиране, БНР може да бъде напълно и изцяло независимо в своята дейност и работа? Трябва ли да се промени моделът на финансиране, според Вас?

Жени Гаджалова: Не, просто моделът на финансиране трябва да бъде правилния.

Ивелина Димитрова: Кой е той, по-висока субсидия?

Жени Гаджалова: По-висока субсидия, а вече всички други усилия, които ще се полагат, те ще бъдат във връзка с издръжката и заплащането на хората, които работят в радиото.

Ивелина Димитрова: Запозната ли сте с атмосферата в БНР? Откъснала сте се...

Жени Гаджалова: Да, запозната съм. Това, че съм се откъснала... Фактът, че колегите от Пловдив, след като прочели, бяха изключително радостни и щастливи, че съм решила да се кандидатирам. И от други регионални радиостанции, т.е. колегите, с които съм работила преди това, знаят много добре с какво отношение съм се отнасяла и как никога в радиостанциите не е почувствал за момент пренебрежение от страна на ръководството от София.

Ивелина Димитрова: Готова ли сте, ако бъдете избрана, да работите с един Управителен съвет, който е в заварено положение и няма да можете, освен ако те не Ви дадат доброволно възможност, да предложите кандидат-членове на Управителен съвет?

Жени Гаджалова: Бих работила, стига тези хора да бъдат достатъчно коректни към мен.

Ивелина Димитрова: Благодаря Ви, госпожо Гаджалова.

София Владимирова: Благодаря, госпожо Димитрова. Госпожо Еленова, заповядайте.

Розита Еленова: Благодаря, госпожо Председател. Госпожо Гаджалова, благодаря Ви за участието в този конкурс и за Вашата концепция. Разбира се, Вашата сила е във финансите и това личи и в концепцията Ви. Аз имам няколко базисни въпроси и след това по концепцията също. Въпросите ми, и не само към Вас, ще са в сферата на финансовата политика, с оглед нормалното развитие на системата и гарантирането на стабилност. Тъй като сме в хипотеза на отпадане на средствата от реклама, спонсорство и издателска дейност, в случай на такава евентуална промяна в ЗРТ, как смятате, че може да бъде компенсираният този дефицит? Следващият ми въпрос, това, което ме вълнува, разбира се, е свободата на словото. Аз лично мисля, че свобода на словото има и тя е гарантирана, не само защото сме демократична държава, а защото имаме конституция и Закон за радио и телевизия. Но в този конкурс, с оглед случилото се през миналата година, ние трябва да говорим, не толкова за свобода на словото, а за свобода на медията. Така че, моля за вашата обосновка на база на процесите от лятото на миналата година. В каква посока, според Вас, трябва да се развива общественото радио? Говорите за ненамеса в редакционната политика, Вие как го разбирате? Това са моите основни въпроси. И сега, по концепцията - говорите за оптимизация на управленската

структура, но не е докрай изяснено. Моля за подробности, какво означава точно и как ще се оптимизира управленската структура оттук-нататък? Говорите за регионалните програми, за трета национална мрежа, че идва ред на пограничните южни райони. Малко повече относно тези Ваши виждания и дали са финансово обезпечени? Предполагам, че имате нещо предвид. Интересува ме предложението за нови предавателни точки, подмяна на остарели предавателни съоръжения. Искам да зная дали имате намерение да сменят предавателната мрежа? Имате визия за транспортно радио, което ще покрива магистралите, което е добра идея, която присъства от години в медийното пространство. Да, няма лошо в това да се обемат пътищата, магистралите, но какво имате предвид? Това ново радио ли ще бъде? Това са моите въпроси, по концепцията, както и трите основни. Благодаря.

Жени Гаджалова: Първото нещо, по отношение на последното по концепцията. Аз Ви казвам, че и във времето, в което съм била главен счетоводител, а и самата аз осъзнавам, че не би следвало генералният директор да упражнява контрол или да притеснява журналистическия състав по отношение на редакционните колегии в Българското национално радио. Това не означава, че те не трябва да се съобразяват с изискванията в държавата и по закон, какво трябва да излъчват. Аз не виждам защо трябва да има намеса, ако нещата и хората ги провеждат така, както трябва да бъдат излъчени и предадени. Никога не съм, нито аз, нито Поля Станчева сме давали някога коментар, или някой да се е намесвал в тези неща. Така че, това го гарантирам със сигурност, че ще имат свобода на словото и най-малкото в това, за всички колеги журналисти е много по-добре, защото имат възможност те да се проявят като специалисти в тяхната си област, в правене на предаване и т.н. За какво да се намесвам?

София Владимирова: Заповядайте по другите въпроси.

Жени Гаджалова: По отношение на предавателната мрежа в радиото, тя и сега съществува. Има много точки, където са поставени радиопредаватели, които са собственост на Българското национално радио, за излъчване и покриване на цялата страна. Аз говоря за закупуване на още такива. Тя мрежата си остава една и съща. Въпросът е да се увеличи, да има пълна покриваемост. Във всички тунели в страната и досега няма покриваемост на „Хоризонт” и на „Христо Ботев”. А трафик радио, не знам някой да е направил трафик радио от другите радиостанции. Това са такива възможности, които дават по радиото с вече новите комуникации, спокойно можеш да се свързваш, ако нещо ти се случи с „Бърза помощ” и съобщения, без да чакаш да набираш някъде телефон и т.н.

Розита Еленова: Т.е. това е ново радио.

Жени Гаджалова: Да, то е като радиостанция. Не е радио, може би, част от екипа на „Хоризонт” ще се отдели и т.н. То не е ново радио. Просто, за да може да бъде направено и такъв тип. Какво друго съм пропуснала, по което ме питахте?

Розита Еленова: Ами, аз мога да ги повторя, ако искате, но не е това целта.

Жени Гаджалова: Просто ме подсетете с една дума за нещо, за което не съм Ви отговорила.

Розита Еленова: Говорите за оптимизиране на управленска структура. Това не е ясно?

Жени Гаджалова: Оптимизирането на управленската структура се отнася дотолкова, доколкото хората, които работят в определени звена, дали са необходими всички в този си състав. Има места, където има къде да се оптимизират. Мисля, че това нещо може да бъде постигнато и когато хората, които са на пенсионна възраст си излязат в заслужената вече почивка, може и това нещо да бъде извършвано. Но за мен има неща, които могат да се изпълняват и от много по-малък брой хора. От което, съответно, ще бъде и заплащането им по-добро. Не може да има осем или девет юристи и т.н.

Розита Еленова: За оптимизация ли говорите?

Жени Гаджалова: Да, за оптимизация говоря, да.

Розита Еленова: С цел увеличаване на доходите, с цел тези дисбаланси, които са на всички нива да бъдат регулирани, това ли ще се регулира с промяната?

Жени Гаджалова: За дисбалансите, ще се търсят хора. Аз Ви говоря, че като отида, една част от хората ги познавам, другите не съм запозната. Когато няма приемственост между хората, когато няма едно взаимно уважение, а просто някой го изгонват за десет минути и идва другия, който не знае за какво става въпрос, нали всичко това трябва да бъде предвидено. За такава оптимизация Ви говоря. Действително да се намерят и хората, които са там, и тези, които са показали качества, да си останат там и да си работят при по-добро заплащане. И това е стимул, в крайна сметка, на днешно време заплатата не е никак без значение. А по отношение на финансите, а и не само на финансите, през годините, за които Ви говоря, главният счетоводител е една институция, занимаваща се с абсолютно всичко - от човешки ресурси до бюджетиране, до отчет на пари и т.н. Аз съм убедена, че нито един от другите кандидати не е боравил с толкова пари, с колкото съм работила аз, което не е никак маловажно нещо. Фактът, че Българското национално радио е оставено от мен като главен счетоводител с бюджет, който за годината, в която г-н Валери Тодоров пое управлението, не беше изразходван нито един лев за обществена поръчка от страна на ръководството, което си отиваше. Всички пари, които бяха планирани за текущата година, в която стана новия генерален директор, бяха оставени на негово разпореждане. Докато сега положението е трагично. И това аз не го разбирам като отношение към хората, които идват след теб да работят. Защото ситуацията действително е тежка. И това ще коства много усилия, но аз не се притеснявам от това. Не ми се случва за първи път да изкарвам някого от трудна ситуация, както Ви казах. Първият път, когато заварихме радиото, беше в същата такава критична ситуация. Може би, не толкова критична, колкото е в момента и с този коментар по отношение спиране на програма и т.н. Но, финансовото състояние не беше никак добре. А и отношенията между хората много са се влошили. Това неуважение между колегите, аз не го разбирам, и подценяване на другите. Това вече зависи от самите хора, които работят. Имаше среда на едно взаимно уважение и зачитане мнението на другия. Защото, в крайна сметка, в различните мнения се ражда истината. Аз не казвам, че във всичко ще бъде права. От кандидатите, които виждам, има хора, с които, ако мен ме изберете, бих намерила хора, които да оглавят програмите на БНР в момента, с качествата, които притежават. Защото, в крайна сметка, аз Ви обяснявам, генералният директор е дотолкова, доколкото да оправи структурата и финансите, и да направи нормална средата за работа на останалите журналисти и всички хора, които работят в радиото. Той не е, за да създава напрежение и неразбиране. Но с хора, които нямат квалификация, разберете, нищо не става. А в момента съм убедена, че в радиото има хора, които не са с необходимата квалификация за заеманите длъжности и затова се стигна до тук. То, това е показателно. Не искам да ги критикувам, но фактът, че се стига до положение да не мръдва бюджета осем години и да не правиш никакви усилия, и да не можеш да го защитиш пред държавата, не знам на какво се дължи. Не мога да кажа, че държавата няма да има интерес да има качествени обществено радио и обществена телевизия, които винаги ще съществуват и без нас. Много е важна квалификацията на хората, които са там. Не говоря за журналисти в Българското национално радио, има достатъчно квалифицирани и добри. И в мое лице действително ще намерят една свобода и възможност да покажат всичките си качества, без никаква намеса от моя страна по отношение на тяхната организация на работа и излъчване на предавания. В крайна сметка, СЕМ после ще каже дали това предаване, като прави своя мониторинг, е било добро или не.

София Владимирова: СЕМ не може да дава оценка на предаванията.

Жени Гаджалова: Не. Става въпрос като има мониторинг, дали има неща, които са допустими или не.

София Владимирова: Дали съответства на закона.

Жени Гаджалова: Да.

София Владимирова: Госпожо Еленова.

Розита Еленова: Благодаря Ви, госпожо Владимирова.

София Владимирова: Госпожо Гаджалова, един въпрос, които ще задам на всички кандидати. Радиото, разбира се, освен финансиране, преди всичко е и своята обществена мисия. Какво е Вашето виждане за обществената мисия на радиото?

Жени Гаджалова: Аз го обясних и в моята концепция, обществената мисия.

София Владимирова: Значи тя трябва да остане такава, каквато е в момента в закона.

Жени Гаджалова: Да.

София Владимирова: Не е необходимо да бъде преформулирана или разширена, или...

Жени Гаджалова: Не виждам защо. Аз не виждам какво е неразбираемо и какво не ти дава свобода, за да бъдеш такъв и да изпълняваш тази мисия, която му е вменена със закон.

София Владимирова: Благодаря. Колеги, с това са изчерпани въпросите на членовете на Съвета. Във времето за журналистически въпроси ще задавам въпросите, пристигнали късно снощи на имейла на Съвета за електронни медии. Тези въпроси бяха част и от моите въпроси към всички кандидати. Ще обясня защо. Вече на няколко конкурса имам възможността да присъствам и този въпрос винаги е дискутиран и ангажименти по отношение на него винаги се поемат, но досега просто не се случиха. Резултатите видяхме и миналата година. Затова, задавайки тези въпроси, очаквам кандидатите, отговаряйки на тях, да са наясно, че те поемат ангажимент пред Съвета за електронни медии. Въпросите са два. Влизаме във времето за журналистически въпроси, така че, моля, ако има и други, да имате готовност. Готови ли сте да формулирате ясни и общовалидни правила за заплащането в БНР така, че да бъдат преодолени дисбалансите на всички нива, както между отделните програми на Българското национално радио - национални и регионални, така и между звената в тях? Ако бъдете избрана, бихте ли започнали работа в тази посока веднага и в името на прозрачността, бихте ли поканили представители на всички национални и регионални програми, в това число и на синдикатите, за да бъде изработена една дългосрочна и справедлива система за финансиране на работещите в БНР? Има ли други журналистически въпроси към г-жа Гаджалова? Заповядайте.

Стоян Дюлгерев (Синдикално дружество на СБМТД към Музикална къща на БНР): Госпожо Гаджалова, беше ми много интересно да Ви изслушам, да се запозная с Вас. От Вашето изказване добих представа горе-долу за Вашето отношение към българската музика, към ролята на БНР за нейното съхраняване. Но, ако може по-конкретно, да се спрете на този въпрос. Споменахте, че е време музикалните състави на БНР да тръгнат и по чужбина, да носят валутни приходи, как ще стане по-точно това? Звучи страшно обнадеждаващо, защото ние от дълго време не сме били по турнета в чужбина. Няма да споменавам причините. Може би, оптимизиране на продуцентско звено. Освен това, другият въпрос: необходимото самочувствие на творците в БНР, на музикантите специално, защото смятам, че без едно базово самочувствие не може един творец да изяви оптимално своите възможности. И нормално ли е, според Вас, един музикант в БНР да взема по-малко. Досега беше някъде на границата на 700 лева, при положение, че средната работна заплата за София е 1700 лева?

София Владимирова: Благодаря. Госпожо Гаджалова, заповядайте.

Жени Гаджалова: По въпроса, зададен от журналистите, веднага с поемането на поста, съм готова да поема този ангажимент. Този дисбаланс, който е допуснат по отношение

заплащането на програмите и в регионалните радиостанции да бъде изчистен. Веднага бих могла това да започна да го върша и знам, че има хора, с които да го свършим това нещо. По отношение на Вашия въпрос за музиката, Вие не сте запознати с моята концепция. Аз съм била винаги за музикалните продукти и състави в Българското национално радио, не само симфоничен оркестър, смесен хор, народен оркестър, детски радиохор и т.н. Да, за мен е унизително да получавате малко по-голяма заплата, отколкото е минималната. Сега е 640 лева, вие вземате 700 лева, при квалификация. Това винаги съм го казвала, че не може човек, който има квалификация и специалност, да се различава с 20 лева или с 50 лв. от този, който мете улиците. Той мете, но неговата заплата е 640 лв. в момента. Така че, съм убедена, че ако бъда генерален директор на Българското национално радио, ще направя всичко възможно този дисбаланс да приключи и при Вас. А по отношение на външната изява, Ви казвам, ще направим стратегия с Музикално продуцентската къща. Има хора, ще се седне и ще се мисли. Това няма да стане за секунди, но поне първите неща, които са, да бъдат оправени дисбалансите по отношение на заплащането на служителите и журналистите, както и при Вас в Българското национално радио.

София Владимирова: Благодаря. Има ли други журналистически въпроси от колегите от БНР? Ако няма, изслушването на госпожа Жени Гаджалова приключи. Благодаря Ви, госпожо Гаджалова, че бяхте тук и споделихте с нас Вашите виждания за управлението на Българското национално радио. Следващото изслушване започва в 12:15 часа с г-н Антон Митов. Благодаря Ви, колеги.

София Владимирова: Уважаеми Колеги, господин Митов, уважаеми гости в залата, започва второто изслушване на кандидатите за генерален директор на Българското национално радио. Тук е господин Антон Митов. Петнадесет минути имате за представяне на концепцията или ако желаете да допълните нещо, което не е намерило място в текста, който сте предложили на Съвета за електронни медии, по който въпроси от членовете на Съвета, приблизително около 20-21 минути - въпроси и отговори, за всеки член от Съвета. След като бъдат изчерпани въпросите на съветниците, има възможност колегите от Българското национално радио, които присъстват на изслушването, да зададат своите въпроси, до пет минути и десет минути отговори, общо 15 минути е времето. Плюс въпросът, който е пристигнал вчера на имейла на СЕМ и който ще бъде зададен във времето на журналистическите въпроси на всеки един от кандидатите, които присъстват тук. Господин Митов, вашите 15 минути започват сега.

Антон Митов: Добър ден, колеги. През цялото време, докато писах концепцията, се ръководих от две неща. Едното, че и до ден днешен радиото е най-бързата медия в света и у нас. А другото е, фондацията „Конрад Аденауер“ е направила едно изследване, което Вие всички знаете, че 71% се информират от националното радио, а 30% все още му имат пълно доверие. Поех радиото в тежък момент за него. Ще бъда максимално коректен. Поради простата причина, че когато нещата се развиват, обикновено преди това се разрушават. За да има прогрес, трябва да има и регрес. Поне моето мислене е такова, това си е лично мое мнение. Тежък момент, защото и самият аз бях изненадан, нищо че работя от доста отдавна в националното радио, за това, как могат да бъдат нарушени някакви връзки и как могат да се възстановят те. Иначе, нещата, говоря все от лична моя гледна точка, искам да го знаете това, са много лесни за поправяне. Просто трябва да се прецизират. Ще се опитам, ако някой ми зададе въпрос, да обясня как точно. В радиото имаме прекрасен одитор. Тя се казва Руслана Белчева. Даже се е кандидатирила и за генерален директор. Тя единствено предлага едни

правилни неща, които никой не ги чува през цялото време. Тъй като, за да върви една институция, трябва да има връзка между отделните дирекции. До ден днешен, такава връзка няма. Много, много преди имаше, нещата ставаха бързо, беше прецизирано всичко. А сега, някъде по пътя, в цялата тази история, за да се развива радиото и да се движи като „стара къща“, тази връзка е нарушена. Много по-лесно стават между отделните директори, между които се разбира, да си общуват помежду си и да се задвижват нещата, ако всеки ден единия досажда на другия. Извинявам се за олекотяването на този момент, но е точно така. Иначе, през цялото време ти просто нямаш представа какво става. Защо един документ, който е предназначен за теб, не стига до теб, а излиза в Интернет пространството или някъде другаде. Това са много важни неща. Ако искаме една машина, каквато е сериозна и е радиото, да върви както трябва, това нещо трябва да се възстанови. Затова казах аз, че нещата са много лесни. Това лесно може да се възстанови. И както започнах от самото начало, за да не се повтарям, непосредствените цели и задачи са ясни за всички, аз съм ги написал. Трябва да се продължат преговорите за увеличаване на бюджетната субсидия, но вече за 2021 година. Не може да говорим за 2020 година, тъй като тя е дадена и е това, всичко е решено. Трябва радиото да намери начин в рамките на 2020 г., с тези пари, как да реорганизира разпределението на парите. Може да се реорганизира. Може да се преразпредели, включително и за такива тежки неща, както се казва, за заплатите. Но трябва да има воля от всички да го направим това нещо, а не само от генералния директор и Управителния съвет. Защото това е много сложен процес. Моята задача беше през цялото време да се опитам да намаля враждуващите между отделни групи и донякъде мисля, че успях, за тези три месеца. Те, в повечето случаи са спонтанни и доста емоционални, отколкото рационални. Защото, ако ние работим заедно, ние работим за каузата Българско национално радио. А когато воюваме помежду си, това унищожава каузата Българско национално радио. За да работи човек в радиото, трябва да има сърце, ум и хубав глас. Това е много важно. Но без сърце, не става нищо. Воюването вътре в системата на радиото е най-голямата грешка през цялото време, откакто... щях да кажа съществува то, но не е точно така, ами, така или иначе, в последните години. Някак се понарушиха доста връзки и контакти. Иначе, имам намерение да сформирам работна група, която да извърши функционален анализ на БНР и отделни звена в нея, които да доведат до оптимизиране на структурата и дейността на Българското национално радио, с оглед намаляване на разходите. Тук мога да добавя само, че доста звена, от време на време през годините наблюдавам, се организират допълнителни разлики. Ние сме обществено радио и не можем да правим неща, които в частните радиостанции се правят с цел реклама и популярност, ние да ги правим същите. Т.е. всичко се развива в сградата на радиото. Изключение прави, примерно, „Аполония“. Сега е 85-тата годишнина на фестивала. Всякакъв опит да се изнесе, аз лично съм изнасял предаване през годините, е обречено на неуспех. Не виждам причината, за която трябва да се прави това нещо или да се организират хепънинги на поляна. Повтарям, пак изхождам от позицията на човек, който държи това радио да е национална и сериозна институция. Другото е комерсиализиране на обществено радио, което за мен е недопустимо. Разбира се, през цялото време имаме добри примери, когато се опитваме да намерим добри бюджети, без мое участие и преди, имам предвид, и сега вече с моя подкрепа. Прекрасен пример за това е Радио Варна и Радио Благоевград. Те правят записи, изнасят концерти и някак успяват да докарат допълнителен доход на бюджета на радиото. Кое е капка в морето, разбира се, но е сериозна заявка, че това могат да го правят всички регионални радиостанции. Имам предвид и разработване на стратегически документ за дългосрочни приоритети и развитие на националното радио, необходимите ресурси, периода за постигането им и отговорните лица в структурите, това, което говорех в началото. Това лесно може да се

подреди. И поетапно преминавам към разработване на бюджет, ориентиран към заложените насоки, политики и резултатите от тяхното изпълнение. Отделяно е бюджет хаотично за различни неща, някога и целенасочено, не е било чак толкова хаотично. Ето сега, гледам когато завеждах Радио Бинар, имахме една камера и една, която не работеше. Продължаваме да стоим в това състояние, с една камера. Имаше опити да се купят други техники и други неща. Ако искаме да се развива това модерно нещо, което трябва да бъде с младежка насоченост, може би, трябва да помислим как рационално да отделим средства за техника, която да бъде от полза. Прекрасен пример в момента за това, за което говоря е „Неделя 150”, което се излъчва и в Интернет, и стои много добре. Бих искал по-сериозните дискуссионни предавания, които се развиват в радиото или ще се развиват, също да се показват в Интернет. Това, разбира се, е свързано със средства по закупуване на скъпи камери и отделяне на по-голям екип, но и това е поправимо, не е трудно, въпросът е да има воля. Имам и други неща, които бих добавил, които ги няма в концепцията, не съм ги описал. Това е, което е за нашия сайт – bnr.bg. Засега сайтът върви само като представителен, но, ако аз съм закъснял и искам да проверя новината, тя не се архивира. Другите средства за масова информация го правят отдавна. Аз, самият, направих разработка, още преди два директора да стане това нещо, но то продължава да не става. Не мога да разбера защо. Може би трябва да се отделят средства за тази история. Не може един съвременен сайт, който първи подава информацията или по-скоро най-бързо от останалите, на радиото, да не можеш да видиш след това, да прочетеш или да чуеш за какво е ставало дума като архив. Говоря за основния сайт. Архивите са отделна, друга история, която също се развива, тече цифровизация. Там, по мое настояване, се откри специален отдел. Иначе, нямаше как да тръгне тази цифровизация. Дълго време, с извинение за думата, се мотахме и най-накрая го открихме този отдел. Бих искал да добавя само за нещо, което смятам, че е грешка, обаче, се възползвам от инерцията, или може би, защото така е дадено - за Радио София. Радио София, не съм много убеден, че трябва да се развива като младежка програма. Радио София трябва да разглежда, може би, друга възрастова група – по-възрастова група и да работи за обикновените проблеми на обикновения човек в София и околностите. Може би, ще има така по-голям шанс да се развива и за в бъдеще, отколкото като младежка програма. Поради простата причина, че младежката програма трябва да бъде в Бинар. В това съм твърдо убеден. Бях го доразработил по някакъв начин. Може би го направих твърде лично, тогава радиото - радио Бинар, имам предвид, като вкус и предпочитания. Но не смятам, че съм сбъркал, защото тогава тази възможност беше добра и се слушаше, и гледаше от младежи. Независимо, че вътре има стримове и на класика, но това е един по-лесен достъп до тази прекрасна музика, как да достигне човек. И третото, което трябва да добавя, което не съм го развил много добре в концепцията си – радиото не обръщаше внимание, по мое време, на детски сайт, за най-малките. Моята идея, когато го създадох, въпреки тежката съпротива, най-накрая го направих, беше, единствено се ръководеше от това, че много смесени бракове има в чужбина, в които майките са българки. Огромна част от тях нито могат да пеят, нито да речитират приказки, за това просто трябва талант. Идеята ми беше, от телефона да се пускат детски приказки, музика българска на децата си, докато ги хранят, за да не се забравя българския език. Това просто и ясно. За съжаление, не се прави още добре този детски сайт. Това е, което мога да добавя. Ако имам още малко време...

София Владимирова: Две минути.

Антон Митов: Идеята ми е, предаванията за чужбина, които са ми болка. Признавам Ви честно, защото в началото, много-много, не знаех какво може да се направи с това. Предаване в чужбина, имам предвид Радио България. За мен Радио България трябва да се развива много по-сериозно в този вариант, в който е сега в Интернет. Това е единственият начин то да

достига навсякъде по света на всякакви езици и ние да се ръководим, не само от представителната част на внасянето за хубави неща за страната ни, а и да обясняваме, и доколко можем да анализираме различни събития, пречупени през българската гледна точка. В Радио България единият от езиците е български и той трябва да се развива още по-сериозно. Признавам честно, че преди смятах, че това не трябва да съществува, на грешен път съм и смятам, че това е много сериозна част от Радио България. Другото, което искам да вкарам там, правени са опити през годините, примерно за „Христо Ботев“ и за „Хоризонт“. От регионалните радиостанции не се използва пълноценно техни предавания или се използваше спорадично. Много е добро това нещо да съществува в Радио България. Винаги има нещо, което да предложат регионалните. Това ще заинтересува и българите, и хората, които владеят други езици. По някакъв начин би била добра идея, което може да се преработи, за да стане още по-използваемо Радио България за аудиторията - да се чете, имам предвид.

София Владимирова: Благодаря Ви, господин Митов. Госпожо Георгиева, заповядайте.

Галина Георгиева: Бих искала да благодаря на господин Митов за концепцията и първият ми въпрос е свързан със срочността на мандата. Смела концепция. При управление, с вече одобрен бюджет и съществуващ Управителен съвет, достатъчен ли Ви е срока за изпълнение на всичко, което сте представили в концепцията? Това е първият ми въпрос. Бих искала да развиете допълнително тезата си, която сте описали накратко в концепцията и тя е за пълномощниците. Това, да разбирам, че е споделена отговорност? Да разбираме, че е начин за възстановяване на тази загубена комуникация, за която Вие вече споменахте? И Ви благодаря.

Антон Митов: Аз започнах с..., без да олекотявам с нищо това изречение, че нещата лесно могат да се оправят, когато се гонят. Защото, примерно, ако един влак е вървял някога, просто ако са се счупили няколко винтчета, може да се поправят и те. За мен този срок е напълно достатъчен. Може би, като организация вече, но това е въпрос и на хора. Може да се привлекат и по-добри специалисти или хора, които да се подготвят вътре в радиото, за да се изпълнят по-добре задачите. Аз, тази концепция съм я мислил в рамките на тези три години. Периодът, който на мен щеше да ми обърка нещата, аз го направих като временен директор. Т.е., за да започнеш една концепция, минимум ти трябва три месеца, за да се ориентираш, да разбереш какво става. Аз този период го получих, благодаря, за което. И затова казвам, че ми е достатъчен срокът от три години. Пълномощниците. Това няма да утежни или да демократизира повече нещата. Просто ще го обясня. Много от звената в радиото, нямат представители. Архивният фонд няма представител. Той, неясно защо, не е поканен и на Програмен съвет. Техниката нямат представител. Когато се решават сериозни въпроси за заплати и ДМС, трябва да има. Не навсякъде се появява директно човек, който да следи и да доведе до знанието на директора. Примерно, на РЛС-тата. Когато се определят, всичко, което обсъждам в София с профсъюзите, ДМС-то, да имам представители и на регионалните радиостанции. Ролята им е да осъществят по-бързо тази връзка. Това нещо го има, като пълномощници, когато става дума за управление на риска. И се събират три по-големи... аз, неслучайно споменах нашата одиторка, която доста се стареа да ни обясни нещата, но понеже говори на сложен език и ние не можем да го разберем. Но аз я разбирам и Ви казвам, че идеята за пълномощниците донякъде идва и от там. В никакъв случай не се усложняват нещата, не се бюрократизират повече и това е при големи творчески въпроси и финансови. Трябва да има и представител от редовете на тези звена, които нямат такъв.

София Владимирова: Завършихте ли, господин Митов?

Галина Георгиева: Благодаря.

София Владимирова: Заповядайте, госпожо Димитрова.

Ивелина Димитрова: Господин Митов, аз ще направя връзка с последния въпрос, защото също го бях планирала. Тъй като напрежението, противопоставянето са въпрос, който притеснява всички ни. По отношение на тези пълномощници и общите събрания, такъв модел съществува и до сега. Вие ще включите нови представители. Какво, обаче, ще направи този механизъм работещ по-добре? И още нещо от Вашата концепция пак, по същия въпрос ми направи впечатление - приемане на тримесечен график за общи събрания на пълномощниците, заедно с представители на синдикатите и на Редколегията, заедно с ръководството и Управителния съвет, ще бъдат подлагани на обсъждане проблемите на националното радио. Този малко... не малко, а много широк формат, леко ме притеснява. Не се ли смесват различни дейности - синдикатите да се занимават със синдикални въпроси, със синдикални проблеми, а Редколегията, съответно, с журналистическите, редакционните. Не казвам да не се правят общи събрания на пълномощниците. Това си е практика и в двете медии. Не знам дали разбирате какво Ви питам?

Антон Митов: Да, разбирам.

Ивелина Димитрова: Този широк формат, очевидно е Вашият подход. Не крие ли, обаче, той рискове? Всеки да се занимава с всичко.

Антон Митов: Не е всеки. Те затова се казват пълномощници. Т.е. има упълномощени лица.

Ивелина Димитрова: Да, но и Синдикати, и Редколегия, Управителен съвет... по всички въпроси, така звучи.

Антон Митов: Не, не. Казах, не по всички въпроси.

Ивелина Димитрова: Понеже така е написано.

Антон Митов: Може би не съм го написал, както трябва. Става дума за големи събития, в кавички казано. В смисъл, когато се определят заплати или примерно, аз смятам да преразгледаме длъжностните характеристики за много от звената и да оправя, ако имам тази възможност, не знам дали това е точната дума, някои от структурните звена са структурирани по грешен начин. Те добре си вървяха в предишния вариант. И това, донякъде, много обърка. Когато трябва да реструктурираме, тогава ще се събираме по-голям форум, за да си кажат всички хора мнението. Профсъюзите присъстват там, социално да не се объркат нещата. А пълномощниците вече гледат и творчески, и социално, и вече като пряка връзка на хората, които са по звена.

Ивелина Димитрова: Да. Около вътрешната атмосфера, още малко. Предвиждате създаване на „гореща линия“ за подаване на сигнали от служителите, което да гарантира анонимност и разглеждането им по компетентност. Това сега не е ли възможно, без такава „гореща линия“, когато някой има проблем или въпрос по пътя на йерархията да отиде да го постави? Няма ли това да създаде още една възможност за подклаждане на напрежението? Какво имате предвид конкретно?

Антон Митов: Това е правено, не съм убеден дали е много успешно. Но трябва да има възможност, не генералният директор да изслушва всичко, а да се събира в една банка, да преразгледа човек неща, ако има, може би, във вътрешната Интернет мрежа, която и нея съм я създал аз. Между другото, не говоря за Интернет, говоря за БНР Прес и т.н., може и там да се отдели, може и в Интернет, където това се гледа от човек и вече се преценява кое си заслужава доверие и кое не. Има опасност, иначе, понеже аз съм... при мен е широко отворена вратата и ме питат за какво ли не, непрекъснато, аз да...

Ивелина Димитрова: Разбирам. Какви са отношенията Ви, как работите с настоящия Управителен съвет? Той е в заварено положение. Ние сме в една по-особена ситуация за първи път, след извънредни обстоятелства. Никога не се е случвало до сега. Не е много добре, когато,

случваше се в началото, когато бяхте назначен за изпълняващ длъжността генерален директор, да комуникирате с Управителния съвет през едни други институции. Това е много тревожно.

Антон Митов: Да, така е, тъй като този Управителен съвет не зависи от мен. В началото имаше леки опити да се ... не успяхме да се свържем. Но, от известно време мога да кажа, че повечето от нещата, ако не всички, са или с резултат четири към едно, или пет на нула.

Ивелина Димитрова: Успяхте да ги увлечете във Вашите виждания, във Вашата концепция?

Антон Митов: Те са разумни хора и те също искат да се работи в националното радио. И започнаха да работят в полза на националното радио. Т.е. това, което обясних за тези отделни враждуващи групи, аз може би в началото бях и самият, защото съм доста емоционален и да се изхвърлям... но, овладях тази емоция, защото с емоция нищо не се решава. И седнах да работя по друг начин, с разговори и дебати. За да се разберем. Ако нещо, което не става предварително, няма смисъл да го подлагаме на обсъждане, докато не се изглади.

Ивелина Димитрова: Нямаме генерални, радикални разминавания и виждания с управителното тяло, така ли да разбирам? Което е изключително важно.

Антон Митов: Може и да имаме за някои неща, но те не са чак толкова радикални и глобални.

Ивелина Димитрова: Имаше едно намерение, заявено пред СЕМ, за увеличаване продължителността на някои от регионалните програми. Това и Ваше желание, и Ваше виждане ли е? Защото то не се финализира. Двадесет и четири часова програма, през лицензията.

Антон Митов: От години регионалните радиостанции работят 24 часа, без да са лицензирани за това. И нашето желание беше, това най-накрая да се лицензира. Въпросът е, че трябва да решим сега. Ние имаме въпрос от Вас, за финансирането. На това, как в рамките на тези финанси, това нещо да ...

Ивелина Димитрова: Това щях да Ви питам - финансовата обосновка.

Антон Митов: Мислим още с отговора си. Просто, не може изведнъж да го дадем, тъй като много други неща трябва да се подредят и той ще бъде реализиран съвсем скоро като отговор.

Ивелина Димитрова: Разбрах. Защо не бе защитена от БНР една по-висока субсидия? Във Вашата концепция казвате, че обемът от работа е увеличен, разработват нови канали, сайтовете са една допълнителна дейност.

Антон Митов: Аз съм човек – реалист. 2020 година парите са дадени. Няма как да изискаме по-висока субсидия. Има идеи вече да се променят нещата, но...

Ивелина Димитрова: Защо БНР не успява да защити по-висока субсидия? Има ли нещо в радиото, което не е свършено добре? Което трябва да се промени? Според Вас, има ли едно количествено натрупване на програми, на съдържание, за сметка на високо качествена продукция? Може би, липса на реформи, по-съществени?

Антон Митов: Липса на реформи и ясно поставяне на цели.

Ивелина Димитрова: Коя е най-важната цел за Вас като приоритет? Защото концепцията е с много намерения и цели, и това е добре. Но очевидно за всички нас е, че няма пари за всичко. От къде ще вземете, за да дадете на друго, кое ще оптимизирате, ще търсите ли собствени приходи допълнителни и кое ще бъде главния приоритет?

Антон Митов: Ще търсим собствени приходи допълнително. Има заявени за това желаниа. Аз обясних в началото, че много лесно може да се поизчистят някои неща. Това е заложено и в концепцията. Може да се откажем от някои дейности, които програма „Христо Ботев” примерно прави и да развием други, които няма да костват никакво повишаване на бюджета, а напротив, точно обратното. Тя трябва да бъде по-дискусионна програма и свършено друго положение трябва да се развива там. Не добре изчистени желаниа и ясни цели, това е за мен.

Когато нямаш ясна цел, не знаеш как да си поискаш, за да ти дадат пари за това. Обикновено не става пазар, а има само някакво чуване на врати и никой не те чува.

Ивелина Димитрова: А на мен лично много ми допада във Вашата концепция идеята за радио-театър, радио-четене, въобще това директно предоставяне на културни програми в обществената медия. Мисля, че е изцяло в унисон с обществената функция. Какво е финансовото измерение, това скъпа дейност ли е? Може ли и в рамките на бюджета, и в какви срокове това да го възстанови?

Антон Митов: Не, това е правено. Просто ще бъде възстановено. След един разговор с всички служители на програма „Христо Ботев“. Защото, как може да се направи такова хубаво нещо и изведнъж това отпадна. И как така отпадна, при положение, и се разви друго радио Роман, който в събота, започват 4-5 човека вяло нещо да пишат, следващата събота го продължават, следващата събота пак го допродължават, общо взето то му се изгубва директно за цялата работа.

Ивелина Димитрова: Радио-четенето е много интересно, защото тук младата аудитория предпочита да слуша, вместо да чете. Това е една ниша.

Антон Митов: Точно така.

Ивелина Димитрова: Също така, по отношение на Радио София, аз също смятам, че не е добра посоката на чисто младежка програма с изключително голяма конкуренция в София от всички възможни радиа, чиято целева аудитория са младите хора. По-скоро регионалните проблеми и доколкото разбирам, Вашата визия е БНР - алтернатива на търговските, на комерсиалните радиа в силната обществена мисия.

Антон Митов: Да, но... алтернатива, точно така. Това е най-точната дума. В смисъл, не комерсиално.

Ивелина Димитрова: С модернизирването и осъвременяването, но алтернатива, а не по-скоро пряка конкуренция, догонване на...

Антон Митов: Да. И да се освободят, примерно, откъм програма „Христо Ботев“ от силното влияние, че трябва да работят като „Хоризонт“. Те не са такава програма.

Ивелина Димитрова: Да няма дублиране.

Антон Митов: „Хоризонт“ е съвършено друго нещо, това е лицето на радиото. Там нещата стават по друг начин и информират по друг начин. Общо взето, в „Хоризонт“ се задават правилните въпроси. Ние затова сме все още, хората имат доверие към нашето радиото и заради програма „Хоризонт“. „Христо Ботев“ трябва да бъде дискусийна програма. Тя трябва да се прави от хора, хората, които се карат, дори на философски теми и на културни, и на музикални, да се дискутира. Да има човек, докато слуша нещо, какво да научи. Да се поднася под такава форма, че да се разбере от аудиторията. Тя не трябва да заприличва на „Хоризонт“. Аз затова съм писал в концепцията си, че донякъде изчистването на отделните линии ограничават творческото развитие на програма „Христо Ботев“. Мога да кажа и с прост пример. Например, какво имам предвид. Голяма дискусия стана за филма „Чернобил“ - сериала. Това нещо можеше в „Христо Ботев“ всеки ден да се дискутира, докато не се изчерпи темата. Могат да участват и историци, могат да участват всякакви хора. Просто обяснявам с конкретен пример, каква ми е идеята. Може да не е „Чернобил“, може да е определена книга, може да е определен филм друг и т.н. Въпросът е, това да се различи. И това е ролята на общественото радио.

Ивелина Димитрова: Как ще измервате резултатите? Ефекта? Това е важно и при бюджетиране, и при определяне на трудови възнаграждения е изключително важно. Повече обем работа, повече количество, повече програма, качествени критерии, обществената мисия доколко е изпълнена, обратната връзка?

Антон Митов: Точно така.

Ивелина Димитрова: Какви са критериите и как обективно ще ги измервате на база реални данни?

Антон Митов: ДМС – допълнително материално стимулиране не се раздава за присъствие в радиото. Това е голяма грешка. Критерият е от хората, които, примерно, ще подбера за директори на „Христо Ботев“ и на „Хоризонт“, ако ми се даде тази възможност, разбира се, които не да следят хората кога идват на работа и колко часа стоят, а определен начин да осмислят това, което представят колегите, какво е качеството на това, което те представят и как го представят. Ефектът от това нещо може да се разбере със социологически проучвания, разбира се, но това е много скъпо. За да са качествени социологическите проучвания, е много скъпо и тежи върху бюджета. Има варианти и критерии, ако това успеем да го разширим, да се качва в Интернет. Там е по-евтино, можеш някак да се ориентираш по-бързо, колко хора са заинтеригувани от това предаване или тази програма.

Ивелина Димитрова: Важна е слушаемостта за Вас, също, рейтингът е важен, нищо, че е обществена функцията.

Антон Митов: Разбира се, но преди всичко е по-важно това да стои сериозно, тежко и хората, доверието, което имат те сега 31%, да се вдигне. Това е по-важно за мен. И с по-сериозни неща, не да вървим по ръба на провала към олекотяване.

Ивелина Димитрова: Още малко да се ориентирам. Дадохте пример с Радио Варна и Благоевград. Как допринасят към бюджета на БНР със своите инициативи и концерти? Това после отразява ли се в техните бюджети, в бюджетирането по звена и програми, много остро се постави този въпрос. Отразява ли се тези добри резултати?

Антон Митов: Отразява се, те вземат доста добро ДМС. Но въпросът е, че...

Ивелина Димитрова: Бюджет на програмите.

Антон Митов: Да, да, разбрах. Те съумяват и доста добри допълнителни средства да докарат.

Ивелина Димитрова: Които остават при тях да ги използват.

Антон Митов: те се разпределят еднакво на всички регионални радиостанции, за да е справедливо. Но мисля, че това нещо, може би, трябва да се промени.

Ивелина Димитрова: И аз така мисля.

Антон Митов: Засега, като временно изпълняващ длъжността, не исках да се намесвам точно в нещо, което е ... рана, но явно ще се наложи.

Ивелина Димитрова: Последен въпрос. Според Вас, какви са най-наложителните промени в Закона за радиото и телевизията, ако имате такова виждане и искате да го споделите с нас?

Антон Митов: Аз съм съгласен с това и смятам, че това е най-разумното решение, да се отделят пари от brutния вътрешен продукт на страната – 1,5 мисля, че беше промила. През годините дори съм участвал в такива дебати, бяха непрекъснато, дали да е както при Чехия, с боклуците да се направи на ставка, дали да е както при гърците, няма значение. Ако откриваш заведение, ти си плащаш отделно за музика, радио и телевизия. Няма значение дали си пуснал въобще радио, телевизия или... Единственият начин, който за радиото е добър, е това предложение, което е 1,5 от БВП. Това вече си се развива, зависи от този БВП, т.е. зависи от всички граждани на страната и тяхната работа.

Ивелина Димитрова: Благодаря Ви.

Антон Митов: Моля.

София Владимирова: Благодаря, госпожо Димитрова. Госпожо Еленова, заповядайте.

Розита Еленова: Благодаря. Господин Митов, благодаря Ви за концепцията и за участието в конкурса. Вие сте от кандидатите, за които това е първо такова участие?

Антон Митов: Второ.

Розита Еленова: А, второ? Не знаех. Може би, исках да изтъкна ролята на Съвета, че ние Ви мотивирахме, да стигнем днес до тази среща.

Антон Митов: То прозвуча... Да, не е много хубаво. Много се извинявам, не съм имал това предвид, сега както прозвуча.

Розита Еленова: Да, аз ще продължа със смешките и ще кажа, че предполагам, че това беше лапсус, когато казахте, че в „Хоризонт“ се задават правилните въпроси?

Антон Митов: Не. Хората слушат, защото чуват правилните въпроси по „Хоризонт“. Така смятам аз, това е лично мое мнение и го казах. Слушат радио и слушат главно „Хоризонт“.

Розита Еленова: Искате да кажете, че те чуват своите въпроси, защото правилните въпроси, като че ли е натоварено с друга конотация.....

Антон Митов: Аз лично не. Аз говоря само за журналистическия труд главно и само това.

Розита Еленова: Добре. Започвам с моите въпроси. Аз имам два основни, след което ще мина по концепцията, за да може това, което не е достатъчно ясно, да го разясните. В тази наша среща, ние очакваме Вашите гаранции. Всички имате задължителна част, финансова обосновка и тя във Вашата концепция е относително ясна. Но, моля Ви, продължете - какви гаранции давате за финансовата стабилност, с който проблем Вие вече сте се сблъскал, защото имате вече три месеца опит като временно изпълняващ длъжността на генерален директор. Какви са ангажиментите, които поемате за цялостната стабилност на системата? По-късно ще чуете въпроси, които Председателят ще зададе за целия този диапазон, който се получава – финансов, между програми, между регионални, между отделни структури и това не е от предпоследните три месеца, това не е от последния генерален директор, дори не е от предпоследния. Можем да върнем повече от 10 години назад този проблем. Другата тема, която е важна за мен и Вашите гаранции е свободата на медията, особено на фона на случилото се преди няколко месеца. В каква посока смятате, че трябва да се развива общественото радио и под каква форма ще закриляте ненамесата в редакционната политика? Как разбирате тази ненамеса от страна на мениджърското ядро? Въпросът за Управителния съвет, Вие отговорихте, уважавам хора, които отчитат и собствените си грешки. Коментирате гарантиране на редакционна независимост във Вашата концепция. За мен е важна темата, която засягат за обратната връзка с аудиторията. Как я виждате тази обратна връзка, как ще се случва тя? С изследвания на обществено мнение, сигурно имате и някакви други варианти, аз не зная. Казвате да извадим програма „Хоризонт“ от стереотипите на механичното възпроизвеждане. Как, отново бих искала малко да продължите въпроса, как? Вие казахте, че имате една болка – Радио България. Предполагам знаете, че тя е наша обща.

Антон Митов: Да.

Розита Еленова: И за мен е важно, в крайна сметка, отново тук да заявите и да дадете своите гаранции, какво ще се случи с Радио България? Какво ще се случи с Бинар? Тези два пункта за мен са изключително важни. Аз съм отстоявала тяхното присъствие и статут. Въпреки изключително подробният анализ, който имате относно Бинар в концепцията си, въпросът като че ли остава? Разбира се, частта за архивите е високо съвременно и креативно разработена и там ние разчитаме много. За финал ще задам нещо, което не го разбрах.: „Трябва да бъде изграден каталог на радиопрограми, който не само да подпомага слушателите, но източници и на финансиране. „ - бихте ли продължили по-ясно? Благодаря Ви.

София Владимирова: Благодаря, госпожо Еленова. Заповядайте, господин Митов.

Антон Митов: По отношение на свободата на словото и свободата на медията, за това, тук се получи разминаване. Тъй като смятам, до ден днешен, че в голямата си част по „Хоризонт“ се задават правилните въпроси и докато не се получи отговор, това напоследък се наблюдава в „Неделя 150“, събеседникът не си отива от предаването. Аз говоря в случая за свобода на

словото, а не слободия на словото. И говоря единствено и само за изявата на колегите като журналисти, и само като журналисти. Т.е. влагам в... може би, затова, все още, към националното радио има доверие. Може би, това нещо трябва да се прецизира и в програма „Христо Ботев”, без да се нарушава програмната схема на програма „Христо Ботев”. Т.е. да не се влияе от „Хоризонт”, това имах предвид. Разбира се, през годините имаше, винаги е имало, това не е от сега и от преди, и от по-преди, и по времето, когато беше социализма и след това, винаги са се обаждали и са правили опити да се намесват в редакционната политика. Даже и по царско време е било така. Създадено е цяло радио допълнително. Тъй като съм завършил радиожурналистика и затова го знам, изучавал съм го, допълнително радио, за да влияе върху националното радио, т.е. да измести ролята на националното радио. Дори и тогава националното радио е било един остров на свободата. На свободата на словото и е отстоявало интересите си, независимо от всякакви превратности на времето. Обратната връзка, споменах нещо, което е голяма болка. Много са скъпи изследванията - социологическите, за да са качествени. Социологическите агенции не искат да ги правят за радио. Те трябва да вървят в пакет заедно с телевизия и радио, за да изкарат по-добри пари. Съвсем логично е, когато само радиото поиска да се направи такова нещо и се намери социологическа агенция, тя да поиска повече пари. И някак не се получава за парите, които радиото е склонно да отдели, правилният поглед върху слушаемостта и особено за регионалните радиостанции. Единствената ми идея, която, обаче, не е най-удачната, защото без социологически проучвания нищо не се получава, тук го осъзнавам, за обратна връзка е това, да се следи по Интернет, по някакъв начин. И това е единственото, което засега виждам решение и то по-евтино решение, защото това тежи на бюджета – социологическите проучвания, доста сериозно. Още повече, че трябва да отделяме бюджет за авторски права, продуцентски и изпълнителски. Механично възпроизвеждане, това за обратната връзка ли беше? За „Хоризонт” мисля, че беше това.

Розита Еленова: Казвате, трябва да се извади програмата от стереотипите на механичното възпроизвеждане, на едни и същи говорители, по различни обществени теми?

Антон Митов: Да, разбрах. Загуби се жанровото разнообразие. Много са малко колегите, които могат да коментират темите, които се коментират, а се канят външни хора. Външните хора също се изчерпват, едни и същи ходят. Това ограничава само по себе си работата. Трябва да се... преди имаше различни жанрове - коментатори и всякакви специалисти вътре в радиото, особено програма „Хоризонт”, които можеха да коментират проблемите на Близкия изток, сега на Европейския съюз. За Брекзит имаме прекрасен кореспондент, който си е в Лондон – Веско Паунов, но някак ми липсва това жанрово разнообразие. И това съм го фокусирал, може би, в такова по-общо изречение, което се е получило в концепцията. Ние особено трябва да следим проблемите в Македония, които стават. Специалистът, който е по това, той е програмен директор в момента и ще се пенсионира всеки момент. За нас е важно, говоря за колегите от радиото, че трябва да се има по-широк поглед и не само. Понеже стана дума за Радио България, важни са ни и българите в чужбина – в Молдова, в Украйна, в Македония, в Сърбия. Т.е. не са само западните покрайнини. Радио България, аз така загатнах, за мен е по-важно посоката. Може би трябва да дам пример. Имаме преподавател, за който отиват милион и двеста, на средни вълни. Обаче, този преподавател не достига до всички точки, до които бихме искали. Може би той трябва да бъде насочен повече и към Македония.

Розита Еленова: Помислих, че ще го закривате?

Антон Митов: О, не, не. Напротив. Ако има хубави неща и щях да дам прекрасен пример – Унгария. В Унгария, например, се използва точно такъв преподавател за средни вълни и доста сериозно развива информационните си неща спрямо унгарците в Украйна, спрямо унгарците в Молдова, в тази част, където е, и в Румъния. Но за това трябва да се отделят допълнително

средства, иначе, няма как да стане, които не са предвидени в сегашния бюджет. Това е блестящ пример за добре свършена работа, особено унгарският преподавател. Аз затова го давам и като пример. Нашият преподавател трябва да развива по-сериозно самото съдържание, може би. Но това е много далечен етап, на средни вълни, така да се направят предаванията, дори и предаванията за чужбина, че да може да се разработва в тази посока. През 2020 г. предаванията в чужбина, Радио България, трябва да се развива в Интернет, за мен, няма как да се развива по друг начин. Бинар. Бинар не е хубаво да стои в Радио София, както го преместиха, неясно за мен защо. Той си беше отделна редакция и се развиваше самостоятелно и трябваше да се развива, ако бяха се закупили някои машинки и не само камери, и други неща, и да се развива в помощ на останалите програми. Донякъде това се изпълнява, като се снимат, не знам все още снимат ли се в Радио България концертите? Мисля, че да. И се излъчват в Интернет, точно така. Класическата музика е изключително приятно нещо, независимо, че няма достатъчно зрители за това, тъй като аудиторията е друга възрастова група, особено на класическата. В последните години тенденцията е, че са започнали да се появяват и по-млади хора и не винаги могат да отидат всички на концерт в Радио България. Колкото и да е странно по телефона като го гледаш, аз самият лично гледам и се шегувах, че аз съм един от тримата зрители на това нещо. Но това трябва да се развива. За мен е правилно. Това е ролята на общественото радио. Не трябва да се комерсиализира, а трябва да набляга върху развитието на по-сериозните неща. Тези, които имат значение за държавата, като култура, като информация и като поднасяне на материала, като сериозност на това, което те поднасят. Архивите – каталог на програми. Това е една банка. За този каталог, по принцип, аз имам предвид, може би не съм го написал много ясно, две неща. Едното беше за архивирането на сайта, да говоря, а другото е за каталог от данни, които, както създадох архивния сайт, там да се събират данни - банка от данни, където, ако някой иска да следи от чужбина и да си купи нещо. Както имах случай на продажба на продуцентски права на записи през 70-те години от научни работници. И той иска да го чуе това нещо преди това, да знае дали..., пише труд за определен изпълнител или..., в този случай беше на изпълнител, а и на композитори, които... Той е чул, намира по някакъв начин, че са в националното радио. Единият път, от сайта беше разбрал, че има такива записи и веднага поръча 4-5 или 6 неща. Професура защитава човека от Австрия. Страшно е сложен процесът. Първо, докато се намерят тези неща, той да ги чуе дали това му трябва или нещо друго. И такава банка, която да се загатне, не е задължително да е в хубаво качество. Просто като информация и звуково да излиза някакъв линк за десет секунди. Защото пък, тогава им се плащат авторски права и вече други неща, колкото за информация. Но това е много дълъг процес и бавен. Но това беше огромното желание и мисля, че колегите ще го развият, няма да ги оставят така. Много е важно да правим неща, които всички себеуважаващи се обществени радиа по света правят.

Владиминова: Изчерпани ли са всички въпроси, госпожо Еленова?

Розита Еленова: Сигурно не са изчерпани, но за момента благодаря, госпожо Владимирова. Благодаря Ви, господин Митов.

София Владимирова: Господин Митов, благодаря Ви, че се включихте в конкурса. След като се запознах с концепциите на всички кандидати, си направих труда отново да изчета цялата преписка по казуса с радиото, която започна през септември, всички онези позиции, становища и коментари, които дойдоха в СЕМ и Вие ги нарекохте воюващите. Но така или иначе, Вашите колеги изразяваха своето мнение. В общи линии, според мен, там има две линии – два факта, които притесняват колегите Ви. От една страна, това е въпросът, който пристигна вчера и при нас от радиото, който е свързан с дисбалансите в заплащането. Него ще задам във времето за въпроси, както сме се уточнили. Другата линия е свързана с това, че като

че ли остава едно впечатление, че има по-ниско оценени програми. Вие сте дългогодишен журналист в „Христо Ботев“. Има ли усещане в „Христо Ботев“, че не е дооценена програмата, че за нея не е направено всичко необходимо, така че, тя да има свой облик, свой формат? Не само във Вашата концепция, но и в концепциите на останалите кандидати, се среща едно желание за преформатиране на програмата, за изясняване на нейния профил. А у хората, които ни писаха се усеща, като че ли, една горчивина, че „Христо Ботев“ е подценена програма. Такова усещане, като че ли се създава и по отношение на музикалните състави. И въпросът, който задавам на всички кандидати, какво е Вашето лично виждане относно обществената мисия и мисията на националното радио?

Антон Митов: За обществената мисия отговорих, но пак ще кажа още нещо. Съгласен съм, че има дисбаланси със заплащанията. Донякъде това може да се оправи като седнем в тези комисии и с профсъюзите, да разгледаме сериозно, но в повечето случаи дисбалансът е получен от некоректно преразпределяне на средствата. Всеки ръководител, когато е идвал, по-близките до него получават едни премии, тези, които са му пред очите или приятели, не знам точно как да се изразя, а останалите изведнъж остават ошетени. В повечето случаи е така. Даже видях какви премии съм получавал сега аз, не съм обръщал внимание преди, спрямо другите началници. Много е забавна сумата, моята, в сравнение с тяхната. Абсолютно съм откровен тук, не се сърдя, абсолютно ми е безразлично. Почти не съм и разбрал. Тези дисбаланси могат да се оправят, когато седнем повече хора да ги дискутираме, които имаме право за това – бюджет, аз, икономически директор и шефа на Човешки ресурси. Друг начин – няма. И Управителният съвет. Така може да се оправи дисбалансът в заплащането. Разбира се, отделните дирекции и отделните директори трябва да положат усилия, да ни помогнат. Както е случаят с Пловдив. Сега ние чакаме от тях да направят анализ на дейността си, за да разберем ние, защо в рамките на три години, при тях катастрофално пада ДМС-то – от 30% и нещо, на 8%, от 2017 год. Те трябва да ни предложат един смислен анализ на това, което ... че първата стъпка е направена. Всъщност тя е третата. Първата беше - аз отидох да говоря с тях, втората беше – те дойдоха да говорят с нас и това вече е третата стъпка – за разговори, за оправяне на заплатите. И ако те искат техните заплати да са добри, там има много висок ценз, между другото, в Пловдив, и като работа, и като журналисти. Другото е, че ние, ако мислим за тях, трябва да мислим и за останалите регионални радиостанции. Т.е. не можем само в Пловдив, ако решим да оправяме, защото средната брутна работна заплата е еднаква навсякъде и тя е много висок процент, от София, до Радио Варна и т.н. „Христо Ботев“ е с ясен профил. Той от години не е променян. Просто опитът да се промени е да бъде по-атрактивен. Може би му развалиха идеята, че профилът е ясен и е станал неясен. Аз много държа, както и навсякъде уважаващите себе си обществени радиостанции по света, там да има сериозни дискусии. Говоря за сериозни дискусии, ако ще е едновременно предаването, да бъде по-конкретен, това да е само разговор. Повече хора да се канят, по-широк кръг, не едни и същи, които да гледат един или друг – или философски, или културен, или литературен, или музикално явление, проблем или течение. Може би, това е начинът, по който да се изясни профила на програма „Христо Ботев“. Той беше такъв, защо се развали, не знам. Но трябва да се оправи. Там има прекрасни предавания и до ден днешен, които съществуват някъде като „под сурдинка“ или просто съществуват, а се наблегне на други, които за мен нямат никакъв смисъл. Т.е. това е някакво явление от години, не е от сега, не е от 2017 г., а от по-преди. Мога да бъде конкретен и да кажа защо програма „Христо Ботев“ трябва да развива сутрешен блок, абсолютно никакъв смисъл няма. При положение, че си има сутрешен блок по „Хоризонт“. Там може отделни предавания, които са с малко по-лека насоченост, класическа музика рано сутрин или нещо такова, да се развива по друг начин. Тази линия, каквато има в „Хоризонт“, не би трябвало да

се спазва в „Христо Ботев”. Това е за мен като някакво решение и мисля, че ще успея да се разбере с колегите от „Христо Ботев”, това нещо да се поправи, ако е било развалено. Музикалните състави. Музикалните състави, мисля, че съм написал, трябва да се търсят и други форми на изява. Да се излиза само от Радио България, може би, на повече места, да се търсят варианти за по-широко представяне на нашите музикални състави и извън радиото. Не е невъзможно, въпрос на мениджмънт е. И нещо, което винаги ми пречи и до ден днешен, оповестяването на едно или друго събитие. Някак, ако ние сме готови с едно прекрасно събитие, по същото време и операта правят или някой друг от музикалните, и някак се блъскат. И хората, и без това не голямата аудитория, се чуди на кое събитие да отиде. Но, това не е вина на никого. Може би, трябва да се седне на масата и да се прави една прогноза за музикалния репертоар, как да се развива и къде в кои дни. Но задължително музикалните състави трябва да търсят и други форми на изява и да правят повече записи. Не че те не са достатъчни и засега има доста добро количество. Най-добре са симфоничният оркестър, правят записи. Но трябва да има повече изяви на тези музикални състави. Мога да дам за пример, ако всичко върви добре, имаме хор на радиодецата, които на Бабинден ще ходят да пеят в Майчин дом. И сме го измислили така, че това да бъде ефективно. Пари няма да се изкарат, но има друг вариант, под формата на което, това да стане приемливо и за двете. Може би, трябва да се търсят и други такива форми. Обществената мисия е ясна каква трябва да бъде. Аз продължавам да... обществените радиа, в частност нашето радио - национално, по принцип те трябва да наблягат повече на сериозното обясняване на големите проблеми, а не да бъде само като афиш някакъв. Не казвам, че се прави така, но да се разясняват по-сериозно социалните явления и процеси, които се развиват в нашата държава. Примерно, в концепцията съм го написал. В регионалните радиостанции, да се обърне по-голямо внимание на проблемите на обикновения човек. Те някак остават в страни.

София Владимирова: Т.е., Вие смятате, че трябва да се предефинира обществената мисия?

Антон Митов: Не, не бих искал да се предефинира. Може би, това е като допълнение към останалата част на обществената мисия, нищо повече. Тя, обществената мисия се изчиства с работа и добро поднасяне на материала.

София Владимирова: Доколкото разбирам, формата на финансиране, която Вие считате за удачна за обществената медия е процент от brutния вътрешен продукт. Като обществената медия запазва възможността да ползва реклами, спонсорство и т.н.

Антон Митов: Да, откъм реклами, рекламният пазар за радиото не е много добър, той намаля. Рекламата, когато е чисто комерсиална и се рекламира или някаква майонеза, или нещо, не е хубаво тя да се появява по сериозни предавания, около дискусии и т.н. Може би, преразпределение на времето, в което трябва да се появява. Трябва да се наблегне повече на спонсорски и по проекти. По по-големи проекти. И от Европейския съюз, ако щете. Да търсим допълнителни възможности за финансиране. Радиото няма много възможности за реклама. Тази година все по-зле и по-зле отиват нещата. Но може да се развие, например, рекламата в Интернет. Но не на основния портал, а някак в подкастовете или в другите. Защото това дразни. Когато отваряш и четеш, и някакви цветни реклами, които се набиват в очи. Може да се наблегне, както навремето се опитах да направя, в радио Бинар да бъде това нещо. Но не да бъде в... Рекламата в Интернет е по-евтина и повече може да се ... Между другото, сайтът в радио Пловдив тръгна точно заради това, защото губят от реклама. Те го бяха спрели от две седмици да работи, но сега го пускат, защото губят от реклама, ако не го пуснат. Отказват се рекламоделите.

София Владимирова: Дали споделяте моето разбиране, че именно генералният директор е гарант за финансовата стабилност и редакционната независимост на обществената медия?

Антон Митов: Да.

София Владимирова: Благодаря Ви. С това моите въпроси са изчерпани. Госпожо Жотева, заповядайте.

Бетина Жотева: Колегите от „Свободно слово“ от радиото, са задали правилния въпрос за вътрешното разпределение на средствата, но това не значи, че аз не мога да питам, нали? Получавате ли хонорари в радиото?

Антон Митов: Да.

Бетина Жотева: Защо?

Антон Митов: Защото това е даденост и е даденост отдавна. И аз сега не мога да го променя. Т.е. не знам как още, но мисля да търсим вариант за това и от друга страна се чувствам като всеки генерален директор, който идва и казва: не е правилно да имаме хонорари.

Бетина Жотева: Всеки един, да. Не само тези, с които сме разговаряли, но и тези, с които много преди нас са говорили. Всеки казва, че трябва да се промени вътрешния модел. Ти каза преди малко, да седнем и да ги дискутираме. Според мен, със сядане и с дискутиране може само да се започне една реформа за вътрешното разпределение на средствата. А не просто да се дискутира и да кажем: ще видим какво ще направим. Доколко е вярно, че бюджетът на „Хоризонт“ за хонорари, всяка година се превишава?

Антон Митов: Не е вярно.

Бетина Жотева: Не е ли?

Антон Митов: Не. Даже сега има остатък, който го върнах в бюджета.

Бетина Жотева: Общият?

Антон Митов: Да.

Бетина Жотева: Разбирам. Ако средствата, които се дават за хонорари в радиото, защото цялото напрежение в радиото, никой не може да ме убеди в обратното, идва от лошото разпределение на средствата и има хора, които са изключително фаворизирани и привилегировани, за разлика от други, които също работят. Това е едно. И второто е, че има хора, на които също се допуска да бъдат едновременно и водещи, и репортери, което за мен е абсолютно недопустимо. Казвам го, защото съм работила в БНТ, където нито има водещи и репортери едновременно, нито има ДМС-та и хонорари едновременно. В смисъл, това е само в БНР.

Антон Митов: Как едновременно? Те поотделно се дават. Не наведнъж.

Бетина Жотева: Не, не. Едновременно се изплащат заплати за труда, който се полага, хонорари, незнаяно защо и ДМС – допълнителното материално стимулиране. В този смисъл, се дават едновременно три типа средства. Нещо, което в БНТ отдавна не е така.

Антон Митов: Да, така е, но е някаква придобивка, но не съм сигурен, че е... Има хора, които работят и получават добри хонорари. Има и на други места, не е само в „Хоризонт“. Аз разбирам какво визирате. Има и в „Христо Ботев“, които също добре работят и получават добри хонорари, само че, не се шуми много за тях.

Бетина Жотева: Да, разбирам, но не става въпрос за кои хонорари се шуми, просто питам. Има огромна разлика в заплащането.

Антон Митов: Всичко зависи от това, как се върши работата и оценката за критерии за тази работа, което аз все се опитвам, обясних, че ДМС не трябва да се раздава за присъствие в радиото. Това е, така е раздавано досега. И тук съм склонен да си сменя мнението и обясних защо не ми харесва това. Трябва да се дава допълнително материално стимулиране и то е предвидено за добре свършена работа.

Бетина Жотева: А хонорарите за какво са тогава?

Антон Митов: Едното е към заплати, другото е към..., отделно допълнително...

Бетина Жотева: Добре, благодаря.

Антон Митов: Много добър въпрос, обаче аз мога да отговоря, понеже такъв ми е характерът. Няма какво да обещавам, че ще ги вкарам в заплатите. Не зная какво да ги правя тези хонорари. В интерес на истината, може да се опитаме да..., някак да се измисли. Всяка година, когато се сменят генералните директори, наблюдавам следното явление. Той го дава това на одита – държавния, за да отговорят на въпроса, дали е правилно и законно. Чакаме три години, изтича мандатът на генералния директор и идва отговор, в който половинчато се казва, че не е много законно, но действайте. Следващият, който идва, пак го прави същото нещо. И аз не зная как изобщо може това нещо може да се промени, ако...

Бетина Жотева: В началото да седнем и да ги дискутираме, както каза, съм съгласна. Да, това е само началото.

Антон Митов: Аз говоря за тези дискусии, обаче, след такава дискусия, веднага да излезе решение. Т.е. няма да ги спираме 5-6 дни подред, или един месец. Т.е. събираме се специално за това и докато не приемем решение, тя не спира дискусията. Може да трае три часа, може четири, но трябва да има решение, отведен удар, за завършеност някаква. Няма смисъл да се губи повече време. Каквото се изчисти за това време, добро или зло, трябва да се вземе. Това ми е моята идея, нищо повече.

Бетина Жотева: Да, благодаря. Приемам положително идеята регионалните центрове също да бъдат включени в тази нова финансова регулация, която се надявам, все още да сме в СЕМ, за да я видим. Благодаря.

Антон Митов: Моля.

София Владимирова: Благодаря. Започва частта с журналистическите въпроси. Въпросите, които са от синдикат „Свободно слово”, вече ги дискутирахме. Аз ще ги задам, защото така уточнихме в началото. Готови ли сте да формулирате ясни и общовалидни правила за заплащането в БНР така, че да бъдат преодолени дисбалансите на всички нива, както между отделните програми на БНР - национални и регионални, така и между звената в тях? Ако бъдете избран, бихте ли започнали работа в тази посока веднага и в името на прозрачността, бихте ли поканили представители на всички национални и регионални програми, в това число и на синдикатите, за да бъде изработена една дългосрочна и справедлива система за финансиране на работещите в БНР?

Антон Митов: Да. Аз вече го казах, в известен смисъл. Не само държа да бъдат поканени и в това нещо се включват и пълномощниците. Има звена, които никой не ги представлява, обясних кои са тези звена даже.

София Владимирова: Разчитам, че това ще бъде един ангажимент, който всеки от кандидатите тук ще поеме или съответно няма да поеме, защото наистина, не за първи път в тази зала се поставя този въпрос и до сега не се случват нещата. Има ли, колеги от националното радио, въпроси?

От залата: Да, имам.

София Владимирова: Добре. Молбата ми е бързи въпроси, за да остане време за отговорите.

Десислава Семковска (Радио България): Споменахте за предавателя на средни вълни, което е чудесно за продукцията на Радио България на български език. Какви начини за разпространение предвиждате за програмите на останалите девет чужди езика?

София Владимирова: Благодаря.

Антон Митов: Само в Интернет, казах го и на български. Засега единственото реално и единственото решение. Само в Интернет. Няма как изобщо да се разпространява на средни вълни продукцията на Радио България в момента. Това са много пари и единственото, което

мога да кажа твърдо и ще го защитавам, това го пише и в концепцията, е Интернет. Единственото излъчване на живо е, знаеш, в турска редакция.

Дарина Григорова (Радиосдружение „Подкрепа” и редактор в Радио България): Господин Митов, от името на музикалните състави, искам да Ви задам въпроси, тъй като представлявам голяма част от тях. Вие споменахте, че ще се засили участието на музикалните състави, записите и т.н. Предвиждате ли също някаква практика с посещение в различните регионални радиостанции, както е било и преди това? Как го виждате това участие?

Антон Митов: Да, аз казах и други видове изяви. Прекрасен пример е, че може да се работи, когато имаш студио и го организираш, както Радио Благоевград и Радио Варна. Или по друг начин, може да се излезе и да се организират съвместни проекти. Сега, между другото, имаме съвместни проекти с Военния радиохор, много симпатични неща се получават. С Военния състав, извинявам се, не радиохор, грешката е моя. Трябва да се изнася повече извън радиото. Радиото, студио 1 е прекрасно място за звукозапис. За изявите трябва да се търсят варианти. Освен записите, които се правят.

Елица Дочева (КНСБ): Господин Митов, наложи се през Вашия престой в радиото, да работим заедно, получи се. Искам да Ви кажа, че ние от ДМС-то, в този си модел, не сме се отказали. Държахме да бъде в такава форма, защото за момента това е единственото справедливо разпределение на доходите на хората. Докато съществува порочната практика за едно и също нещо да се получава щат, хонорар, допълнителни споразумения, за което сме говорили, нещата ще бъдат критични. Затова, много бихме искали, четох, чухме във Вашата концепция, че се наемат с промяна на длъжностните характеристики, там, където е необходимо актуализирането им, както и в промяна на цялата порочна система на плащане до сега. Благодаря.

Антон Митов: Благодаря и аз. Тук не виждам какво да отговарям.

Венета Гаврилова (Програма „Христо Ботев”): Може би съм изпуснала тази част, тъй като дойдох малко по-късно. Последният мандат, който беше на г-н Велев, като че ли забравихме радиото за какво служи, и че то се прави от хора. Направиха се ремонти, сменяха се фирми и т.н. По-ниско моралът, имам предвид мотивировката на хората, атмосферата, не е била никога в радиото. И затова, въпросът ми е за кадрите в радиото. Защото, радио се прави от хора, от качествени хора. Ще има ли яснота по звена, колко хора в какви звена работят? Защото на нас ни се пеят едни песни, че администрацията въобще не е голяма, а ние виждаме как изчезват хората от работещите звена, хората, които правят програмите, а състава - общия на радиото, не намалява. И това е от много отдавна. Това е въпросът ми.

София Владимирова: Благодаря. Заповядайте.

Антон Митов: Той намалява, но... поради тази причина имаме добро ДМС в София - 60 щатни бройки са празни.

Венета Гаврилова: На калпак.

Антон Митов: Да, на калпак, точно така. Иначе, това нещо ще се изчисти, разбира се. Аз разбирам Венета, от години се познаваме, знам нейната болка. Донякъде, аз не съм говорил за споделени инвестиции, има академия – радио-академия и може би ще направим и още нещо, не знам. Макар, че за мен академията е достатъчна, където хората да се преквалифицират, т.е. да се търсят други форми и така да се оправи това положение от липсата на кадри. Може би трябва да обърнем повече внимание. Не случайно казах, че съм създал едно звено за мета данни. Това е една много трудна работа, много пипкава, но за това също се изисква да разбираш и да можеш да го направиш. Не е бърз процес. И ще има нужда занаят, особено в частта Интернет, нужда от такива кадри. Там трябва да се оправят някои грешки, защото представянето на „Христо Ботев” в Интернет трябва да се прави по друг начин.

София Владимирова: Благодаря. Има ли въпроси?

Илиян Цветков (Главен инженер в БНР): Както Ви е известно, при нас единствено се изграждат технически кадри, които са в състояние да проектират, внедряват и поддържат съвременни радиообекти. Това е един много дълъг процес, изискващ голям ресурс от страна на радиото. И в тази връзка, става ясно, че външна фирма не може да поддържа техниката в БНР. В същото време, заплатите в дирекцията са близки до минималната работна заплата. При обявени конкурси за кадри се явяват кандидати, които се оттеглят при информация за заплатата. Младежи, които идват, им трябва да се обучат минимум пет години, които след това се преместват в други фирми, с доста по-високо заплащане. И в момента дирекция „Техника“ се крепи от идеалисти, които са повечето, за съжаление, в предпензионна възраст. Има спешна нужда от нови кадри, докато има още кой да ги обучава. Има ли изход в тази ситуация и механизми за постигане на адекватно заплащане? Благодаря.

Антон Митов: И аз благодаря за този въпрос. Разбира се, че трябва да има преразглеждане. Аз обясних, може би преразглеждане на длъжностните характеристики на работещите в дирекция „Техника“. Освен това, в последните години се направи едно изкуствено вкарване в дирекция „Техника“ на звукорежисьорите. Това е грешка за мен и само затлачи проблема. Те никога не са били в дирекция „Техника“, това не е ваша работа. Знам, че в... за хора, които са извикани от пенсия, за да помагат, както е телефониста на радиото, който е правил всички тези връзки. Скоро видях и бившият главен инженер, който също дойде да помага на ниво кабели или нещо такова, за да се оправят някакви връзки в радиото. Знам, че това е проблем и ще търсим вариант да го изчистим по начин, по който да е приемлив за всички. И съм съгласен, че е ниско заплащането, но бюджетът е толкова. Той е даденост, за 2020 г. няма как да се преразпределят средства. Но не може да се открадва от Радио София, примерно, за да се дават на РЛС-тата. Говоря глобално като радио, а не конкретно за Радио София.

София Владимирова: Благодаря.

Стоян Дюлгеров (СБМТД към Музикална къща на БНР): Имаше искане от бившия генерален директор към финансовото министерство, за 25% увеличение на работните заплати на всички служители. Смятате ли го за справедливо? Защото от осем години бюджетът, Вие казахте, че е даденост. Някак примиренчески ми прозвуча това. От осем години той не е променян, както се разбра. Това не е нормално, тъй като в това време инфлацията не е спряла. И във връзка с това, още един въпрос, ще подкрепите ли, евентуални наши протестни действия или ще ни заплашвате със съкращения, както някои други? Защото имам уверение от нашия Председател, че ако не се премести въпросът от мъртва точка, това го искаме на най-високо ниво, една среща с Вас – Димитър Манолов, Пламен Димитров, Почекански и другите колеги. И ако също не даде резултат, ние излизаме на някакви протестни действия.

Антон Митов: Въобще нямам примиренческо или някакво такова отношение. Отговарям на въпроса веднага. Аз съм реалист. Може би, по-скоро съм ядосан, че не може да се промени нищо, но е факт, че не може да се промени. Бюджетът е даденост, толкоз. Няма как да се промени. Тези 25%, не знам кой ги беше обещал, но те изобщо не са влизали даже в концепцията на финансовия министър. Искам да кажа, че това няма как да се промени. Дали ще има стачки или няма да има, протести или не знам какво, това няма да промени нищо, за съжаление. Аз казах, че ще търсим други възможности и варианти, за да можем да помогнем на хората да получават адекватни за целта заплати. Това е.

София Владимирова: Благодаря. Ако няма други въпроси, с това изслушването на господин Антон Митов завърши. Следващото изслушване е в 14:45 ч. на господин Антон Балтаков, което ще бъде и последното изслушване за днешния ден. Господин Митов, благодаря Ви. Ако

имате желание и ако има въпроси от другите колеги журналисти в залата, ще Ви помоля да останете, за да отговорите.

София Владимирова: Уважаеми Колеги, уважаеми гости в залата, господин Балтаков, започва последното изслушване за днешния ден. Последният кандидат за 20-ти януари е господин Андон Балтаков. Петнадесет минути ще имате за представяне на Вашата концепция или за да допълните с тези, които не са намерили място в текста, който сте ни предоставили. След което, въпроси от членовете на Съвета, приблизително около 20 минути – време за отговори и въпроси между Вас и всеки от членовете на Съвета. В края на изслушването, колегите от Българско национално радио, ще имат възможност да зададат своите въпроси, в рамките на до петнадесет минути, общо време за въпроси и отговори. След края на изслушването, ако сте съгласен, други колеги журналисти, които са в залата и имат въпроси, бихте могли да отговорите и на тях. Заповядайте.

Андон Балтаков: Благодаря Ви. Добър ден, Госпожо Владимирова и уважаеми членове на Съвета за електронни медии. Добър ден, колеги. Добър ден и на зрителите и слушателите на Радио Бинар. За мен е, първо, огромни благодарности, за това, че ме поканихте да представя вижданията си за развитието на Българското национално радио, с което ме свързва и емоционална, и професионална връзка. Винаги съм считал себе си за радио-човек. Затова и така стартирах кариерата си. Въпреки, че по-късно кариерата ме отведе в други посоки и насоки, журналистиката и любовта ми към радиото останаха и винаги са били част от мен. Искам да използвам тези 15 минути накратко да представя концепцията, след което да поговорим наистина за проблемите, решенията и възможностите за развитието на Българското национално радио в следващите години. Ще направя кратък ситуационен анализ въобще на пазара в България за радиопродукти, на базата на който съм развил стратегията си за устойчиво бъдеще на Българското национално радио. Ще представя оперативен план, възможности за финансиране на радиото и най-накрая организационната структура. Общественото радио, благодарение на дигиталните технологии, които всеки от нас ползва и всеки от нас има в джоба си, промениха тотално екосистемата и начина, по който хората потребяват новини, информация, забавления и позволи на медии, които преди бяха лимитирани във формата на съдържанието, което предлагат, да могат да се конкурират с всички останали. Т.е. вече трудно намираме разлики между вестник, списание, телевизия и радио, което наистина направи конкуренцията много динамична. Не говоря само за американския пазар, но същите проблеми виждаме и в Европа, виждаме и тук в България. Аудиторията е изключително активна. Тя мигрира от платформа на платформа и особено младите хора. Те могат да четат, могат да слушат и могат да гледат почти едновременно различни форми на съдържание. Финансирането на обществените медии, не само тук в България, но и общо взето в цяла Европа започва да става все по-неустойчиво. Т.е. моделите, които са били възприети преди около стотина години, когато започва общественото радиоразпръскване, вече са много трудни за поддържане от обществата. Т.е. какви модели трябва да намерим, за да може обществените медии наистина да изпълняват функциите си, за които съществуват. Много накратко за радиосектора в България и то е важно. Защо, за да се види къде е в момента Българското национално радио в сравнение с комерсиалните медии в България. Затова съм раздал, тъй като може би не се вижда добре на екрана. Българското национално радио, когато става въпрос за младата и активната аудитория, почти не присъства. Това е синият бар, който виждате на екрана от лявата страна. От дясната страна съм

представил водещите радиостанции в България. Двадесет и три радиостанции от общо осемдесет и три в България, покриват 92% от възрастовата група, която се счита за активна, слушаема – между 15 и 69 години. За щастие „Хоризонт” е на второ място. Единствено отстъпва на Радио „Веселина” в тази категория. И няколко от регионалните станции получават около 1%, т.е. са в топ 20 в национален мащаб. По отношение на финансирането, радиопазарът, така както бих искал просто да наблегна на това по-късно, когато говорим за финансиране, радиопазарът не расте, той е 70 млн. лева. Данните са от Националния статистически институт. Почти колкото са приходите, толкова са и разходите. Държавната субсидия е 43 млн. лева, която отива в Българското национално радио, а комерсиалните медии получават около 24 млн. лева, това е за 83-те медии, за които говорих. 24 млн. лева от реклами и спонсорства, т.е. дори самият пазар не може да поема разходите, които Българското национално радио в момента има. По отношение на разходите, вижда се много по-добре на разпечатката, основният разход е персонала – творческия, техническия, административния персонал, във всички радиостанции в България. Дигиталните лидери, тъй като това е бъдещето за всяка една медия, виждаме Българското национално радио, дори и с всичките си 300+ редактори, журналисти и цялата тази инфраструктура, в която обществото е инвестирало вече 85 години, не е толкова развито, колкото са останалите конкуренти на дигиталния пазар, в категория „Новини”. Данните са от местната агенция GENIUS и те бяха публикувани във вестник „24 часа”, който съм ползвал като източник. „24 часа” е с милион и шестстотин хиляди редовни потребители на информационните си продукти. Българското национално радио е само със седемстотин и петдесет хиляди. Погледнете също в дясната страна разгледаните страници. Става въпрос само за 2,7 млн. разгледани страници на месец от 750 000 души. Това са не повече от 3-4 страници на посещение. Когато видим комерсиалните медии, те са много по развити. Защо ги казвам всички тези неща? Защото бъдещето на изпълнението на обществената функция на радиото ще бъде в дигиталното пространство. И как при така стеклото се обстоятелство Българското национално радио ще защитава и ще отстоява принципите и мисията, за която е създадено, е много важно. Да обсъдим и да се вземе някаква чисто устойчива стратегия. Пазарната динамика, отново да Ви покажа за дигиталния пазар, който е изключително добре растящ за последните, данните са от Българската асоциация на комуникационните агенции – 75 млн. лева е 2017 г. , близо 100 млн. е 2018 г. дигиталният пазар, но 60% от тези пари отиват в Алфabet и Фейсбук. Само да припомня, Алфabet е компанията майка на Google и YouTube. Т.е. българските медии се конкурират само за 40 млн. лева, което също не е устойчиво, имайки предвид, че вече говорим не само за радио, не само за телевизия, но и за всички останали дигитални играчи. Какви предизвикателства виждам пред БНР след като разгледахме и набързо прегледах пазара и прочетох, къде са проблемите на Българското национално радио да върви напред. Разделил съм ги на два типа фактори. Единият е външните фактори, които влияят върху развитието на БНР и вторият – вътрешните фактори, вътрешно-организационните. От външните, основно място и тези две групи, които в момента заседават, за да избистрят законодателната рамка на бъдещето на обществените медии, това е може би, един от основните проблеми – институционалната стабилност, която е закотвена в законодателната рамка. И какво ще бъде бъдещето е изключително важно. Журналистическата самостоятелност, т.е. независимо създаване на независимо полифонично редакционно съдържание. Съдържание, което отразява всички гледни точки. И виждаме, че дори последната криза в Българското национално радио беше породена от подобни фактори. Нещо, което трябва наистина да се обсъди сериозно и обществото като цяло да приеме независимостта на Българското национално радио като такова. А вътре радиото, затова съм описал и творческо съдържание, трябва да си изработи и да отстоява собствените си принципи

на плурализъм и полифоничност. Финансовата обезпеченост я виждате и от двете страни. Финансова обезпеченост от страна на законодателя, как трябва да се финансира обществената медия, а от дясно предвидим финансов успех. Защото на базата на него, на базата на някаква ясна предвидима финансова рамка, радиото може да инвестира, може да привлече добри хора и да продължава да отстоява мисията си. На базата на този анализ, много бързо ще мина към стратегията за „Старата къща”. Надявам се, добра е алегорията, която съм сложил тук. Визуално, разбира се. И за мен най-важното нещо – фундамента на стратегията и концепцията, която Ви представих на 5-ти декември и сега пред Вас и пред колегите обсъждаме, основата е персонала. Ако нямаме добър персонал, независимо от това дали са журналисти, дали са технически персонал, дали е административен персонал. Ако тези хора не вярват в мисията и не са отдадени, и не виждат бъдеще за развитие на професионалните си умения, техните основи няма да бъдат стабилни, ще бъдат като плаващи пясъци. На базата на това, на тази основа ние можем да градим съдържание, да говорим за ново продуктово управление, за формиране на нови дигитални продукти, да се възприемат повече дигитални технологии, не само за производство на журналистика и на музика, и на култура, но и за разпространение на този продукт и най-вече финансова стабилност. Много бързо съдържанието. За мен съдържанието има три равнопоставени компонента: журналистиката, която е журналистика за обществото; музиката, и тук наистина трябва, като ръководен екип, добре да се замислим. Защото аз слушам и радио последните два-три месеца, дори да съм бил от другата страна на океана, радиото беше постоянно включено за мен, дали музиката е равностоен партньор на журналистиката в радиото. Защото, независимо дали е музикално предаване, дали е музикален сценарий към информационно или магазинно предаване, каква е ролята на музиката и в момента това не е ясно. И затова използвах тези термини от музиката, дали е солист или шофьор. И основната задача, която ще бъде пред моя екип е да изгради стабилна, устойчива и дългосрочна стратегия за музикалното съдържание в радиото. Особено, за да се привлечат млади хора. И културата. БНР е най-големият разпространител и продуцент на българско творчество. И как може обществото, наистина в България има 51 или 52 музикални състави, Радиото има 6 от тях. Как можем ние, наистина, да покажем силата като национална институция в производството и разпространението на българска музика. Говорим и за драматургия, невероятни звукови драматизации, така че, всичко това за мен е съдържание, равнопоставено, не само журналистиката. Управление на дигитални продукти. Може би знаете, голяма част от моята кариера в последните десетина години е била в дигиталното пространство. И това, което виждам е, че основна функция, ако искаме да бъдем наистина стабилни водачи в дигиталното пространство е, че в радиото липсва организирана функция за управление на дигитални продукти. И това ще е нещо, което аз и моят екип наистина ще се опитаме да направим, ще бъде цел за нас да го направим, за да може наистина радиото да присъства стабилно в дигиталното пространство. Няма да минавам по точките. После, ако имате въпроси, да ми ги зададете. Дигиталните технологии. Уеб сайта. Приложенията. Социалните мрежи. Всичко това, знам, става въпрос за една изключителна инвестиция и после ще говорим за финансирането на Българското национално радио. Но ако искаме да имаме така, както на времето радиото е инвестирало и плаща толкова огромни суми за разпространение на ефирния сигнал, как радиото да..., каква инфраструктура, от която радиото има нужда и какви инвестиции трябва да се направят, за да може радиото да присъства на тези платформи пълноценно. По отношение на финансовата стабилност, виждате разходите са относително стабилни. Текущите разходи са на плато, т.е. няма растеж при текущи разходи. При персонал има много малък растеж на разходите, но той е от заплати, които нормативно са били увеличавани, т.е. радиото наистина е... ако тези разходи са оптимизирани, нямам представа, не

съм виждал подробностите на разходите, радиото е в едно сравнително оптимално състояние, но аз трябва да видя счетоводните книги, за да преценя наистина дали това е така или не е така. По отношение на приходите, виждате, в плато е, държавната субсидия, тя много малко се променя през 2016 до 2018 година, но собствените приходи спадат изключително главоломно и виждаме една популация на рекламата, при съвместните проекти също изчезват парите. Така че, когато говорим за как може радиото да расте, ще спра вниманието и върху тази тема. Професионалната среда за мен, вече опираме до персонала. Първото и най-важно нещо...

София Владимирова: Времето Ви изтече.

Андон Балтаков: Изтича ли? Добре, тогава ще продължим с въпросите.

София Владимирова: Благодаря Ви. Госпожо Димитрова, заповядайте.

Ивелина Димитрова: Благодаря. Господин Балтаков, направихте един много сериозен, задълбочен, бих казала критичен анализ на ситуацията в БНР. Къде стои българското радио днес в общата радиосреда. Поздравявам Ви за тази смелост, в тази особената ситуация, в особения момент, в който се провежда този конкурс. Правите заключението - „производство на изключително голямо количество съдържание, което не достига до голяма част от българското общество; няма го заредения контакт с огромни сегменти от аудиторията“; и финалното Ви заключение, е че „през последните години БНР е изостанало от основните процеси, които формират съвременните радио-практики в европейски план, като отстъпва лидерските си позиции“. Това е една сериозна диагноза. За мен, обаче, този критичен анализ е много важна първа стъпка от една стратегия за промени. В цялата Ви концепция се усеща едно силно желание за по-сериозни промени и новаторски дух. Нещата звучат добре, бих казала, на моменти твърде добре. Вие, обаче, въпросът е доколко реалистично е това, доколко е изпълнимо. Функционирали сте до този момент в една съвършено различна реалност, ако се съгласите с мен, сам казахте, зад океана. Има ли риск, ако бъдете избран, да попаднете в една друга съвършено различна, непозната за Вас реалност? Имам предвид, по чисто обективни причини. БНР не е частна компания. Тя е бюджетно структурирано предприятие, работи по законите на държавния бюджет. Една тровава машина, по чисто обективни причини, административни и т.н. Няма да имате тази гъвкавост. Има ли риск да се озовете в една тясна рамка, която няма да Ви даде възможност да осъществите всички тези намерения, които звучат доста добре? Вероятно разбирате какво имам предвид. После ще продължа с други въпроси.

Андон Балтаков: Да, разбирам. Благодаря Ви за добрите думи. Това е сърцевината на въпроса, който и аз си задавах в момента, в който взех това решение. Мисля и съм убеден, че стратегията, която съм поставил пред Вас, и която има изградена в тези слайдове, е реалистична, когато зад мен застанат хората. Т.е., аз вярвам, че с откритостта, с която идвам и с опита ми да управлявам хора и процеси, дори и в кризисни ситуации, и в различни култури. Все пак аз съм работил в компании, които са мултикултурни и мисля, че този опит, който съм натрупал, ще ми позволи и с подхода ми, който е изключително диалогичен, да вляза в сърцевината на проблемите, които вълнуват тези хора. Ще ми даде една доста ясна картина за това, как се чувстват хората, какви проблеми имат, освен финансови и професионално къде трябва да се наблегне, за да върви радиото напред. Когато учих в Йейл в магистърската програма, имахме един курс по неправителствени организации, които са non-profit, или непечеливши. Един от основните уроци, които научих тогава беше, че това, че не е печеливши не значи, че трябва да е бедна. Същият фактор може да се приложи и при бюджетната организация. Моят подход към бюджетната организация и към Българското национално радио, въпреки че голяма част от финансирането е функция от държавния бюджет, тя изпълнява обществена функция. И водещата ми идея, и водещата ми мисъл, ще бъдат да задоволим първо и изначално обществената мисия. Как ще го направим това? Първо, все пак държавата отделя

достатъчно много средства за финансиране на организацията и на обществените функции, които радиото трябва да изпълнява, но отделно ... не ми стигна времето да можем да поговорим за вторичните паричните канали.

Ивелина Димитрова: Ще Ви задам и този въпрос. Само нещо друго. Смятате ли, че БНР може да бъде хем обществено, хем слушаемо, търсено и с висок рейтинг?

Андон Балтаков: Абсолютно. Примери много. Въпросът е, отново ще опрем до персонала. Уменията на хората са от изключителна важност. Но за да развият хората, творческия персонал или техническия персонал, за да развият собствените си умения и да придобият нови умения, те трябва да имат ясна визия, ясно виждане за това, къде отива Българското национално радио. Какво искаме от него и как да надградим на това, което имаме в момента. А когато тази визия я няма, се работи ден за ден. Това не е типично само за бюджетна или неправителствена организация, то е типично за всяка една организация, било то комерсиална или... Когато няма визия, когато няма единение или пълно разбиране на работещите за това, защо идват на работа, какво се очаква от тях, как могат да растат вътре в организацията, това ще ми бъде център на вниманието. И след това, разбира се, трябва да имат необходимите пособия, за да развият своите способности.

Ивелина Димитрова: Разбрах. Обаче, в тази визия, ясна за всички, пътят до нея е тежък. Трябва да се вземат тежки решения, да се правят съкращения, оптимизиране на разходите, администрация. Ще получите ли тази подкрепа? Ще застанат ли зад Вас? Случвало ли Ви се е назад във времето, в управленския си опит да съкращавате хора?

Андон Балтаков: Съкращаването или прекратяване на трудовите правоотношения за мен винаги е било възможно най-крайната мярка. Винаги съм подхождал в такива ситуации с какви нужди има организацията, какви умения имат хората и могат ли тези умения да бъдат трансферирани, да се изпълнява друга дейност. Може ли радиото да инвестира или съответната организация да инвестира в преобучение на персонала. Разбира се, синдикатите са също част от този процес. Не може човек просто да влезе в радиото в понеделник и да реши да съкращава, който и да е. Дори човек, който е бил там 20 години, когато има стратегия... всяко едно решение трябва да бъде обосновано и да бъде публично. И да бъде обградено от необходимото внимание от всички страни в организацията, за да бъде нормално прието. И трябва да има политика за хората, които може да се окажат част от персонала, който трябва да бъде поставен на друго място. Надявам се, че Ви отговорих на въпроса.

Ивелина Димитрова: Благодаря. Залагате изключително много на чувствително нарастване на собствените приходи, търсене на вторични допълнителни приходи. В тази посока, кои източници виждате – реклама, спонсорство, продажба на собствена продукция, платени услуги? И смятате ли, понеже казвате, че приоритет за Вас ще бъде обществената мисия, обществената функция, това означава силна публицистика, критична функция на обществената медия. Смятате ли, че българският бизнес проявява желание и интерес да инвестира, българските рекламодатели, в качествено съдържание, в такъв тип журналистика. Доколко са реалистични тези намерения да повишите чувствително собствените приходи? И от кои източници, най-вече?

Андон Балтаков: Ще ми позволите да стана отново, за колегите, които използват техниката. С това, което направих е анализ на рекламните тарифи на водещите радиостанции в България. Те са „Хоризонт“, „Витоша“, „Веселина“, „Дарик“, „Енерджи“ и „Радио 1“. Както виждате, линията, де факто, показва рекламната тарифа на „Хоризонт“ в момента. Т.е. тя не е нито по-скъпа, нито по-евтина, отколкото са останалите рекламни тарифи, т.е. тя е абсолютно пазарно ориентирана. Това, което е проблем при една такава ситуация е, че, както Ви казах, българският пазар е много малък. И моя, и на екипа, който ще работи с мен, основна цел ще

бъде, колкото оптимизиране на рекламните приходи, така че да не се разруши равновесието на рекламния пазар в България. Защото радиото спокойно може да генерира около 4- 4,5 млн. лева до края на периода, като се оптимизира продукта, който радиото произвежда и се привлекат нови аудитории. Предполагам, че в рамките на три години, привличане на нови аудитории, които са много по-млади, може да се случи. Дори при сегашните програми. Дигитално също радиото не получава никакви приходи в момента. Или са..., не се изразих правилно. Приходите са достатъчно минимални, за да могат да бъдат материално значими за Българското национално радио. Т.е. радиото може да генерира. Но, след като направих този анализ, се замислих. Това са около 10% от разходите на радиото, но 20-25% от големината на пазара на реклама в България. Т.е. ще пострада много повече българското общество, ако радиото наистина влезе много агресивно на рекламния пазар. Отколкото, радиото да усети някакви големи ползи от една по-агресивна търговска политика. И затова, предлагам, сега дори, когато се обсъжда новото финансиране на Българското национално радио и на Българската национална телевизия, да се промени финансовия микс, който ... Ние го виждаме, ето я Европа, преди да погледнем пирамидата. То се вижда. Тъмно синьото показва държави, които се финансират по някакъв начин от държавна субсидия или трансфер от обществен фонд. Светло синьото е, когато се финансират от лицензионни такси. Виждаме, че Бенелюкс, вече едни западни държави, това са трите държави – Белгия, Нидерландия и Люксембург, те са финансирани от държавния бюджет. Има го в Дания вече, това е от 2018 г., тази графика, има го и в Норвегия. Т.е. дори обществата, които са свикнали и имат навика да плащат за обществени медии, започват да задават въпроса, особено след навлизането на дигиталните технологии, как да се финансират тези медии. И затова, моето предложение е, за да не бъде подвластна на решенията на политическата власт и на държавната власт, е целеви трансфер от държавния бюджет, който да бъде функция и то да е записано в Закона за радиото и телевизията. Или от брутният вътрешен продукт, или от данъчните приходи, които НАП приема, т.е. 1% от физическите лица, които получава НАП на година и друг процент от приходите от корпоративен данък. По този начин ще се получи един здравословен микс. Но, в същото време, за да не се получава зависимост, радиото или телевизията да бъдат зависими от приходите в НАП, предлагам също трансферът да е ограничен в относителни минимални и максимални граници. Т.е. да се знае от колко до колко обществените медии могат да получат, в зависимост от това, на какъв етап е икономиката и приходите от данъчните събирания. Това може да е един модел ...

Ивелина Димитрова: По-независим.

Андон Балтаков: Да, по-независим, който не може да бъде... сравнително независим от капризите на времето. Колкото до вторични приходни канали, мисля, че спомоществователството тук не е достатъчно развито. Т.е. тъй като, това са културни институции. Българското национално радио е културна институция, има шест оркестъра. По някакъв начин трябва да се... имаме културни и образователни програми. По какъв начин, дарители и спомоществователи могат да бъдат ангажирани по-директно да даряват някакви финансови или фонд, или да се открие фонд, който да финансира определен тип дейности. Другото е търговска дейност. Като погледнах, вижте колко са малки приходите от търговска дейност или спонсорства, или концертна дейност. Оранжевото е съвместните проекти, които казах, че са паднали изключително много за тези три години. Спонсорските, те растат, но трябва да видя кое всъщност е двигателят за спонсорските продукти, но всички останали, концертната дейност, тя е малко над 100 000 лева, издателската и лицензионната дейност е също много минимална. Т.е. радиото има активи, в които обществото е инвестирало години наред, които могат по някакъв начин да бъдат монетизирани, и които да дофинансират не само

оперативните разходи на радиото, но и капиталовите разходи, които са необходими, за да се инвестира в новото развитие на радиото.

Ивелина Димитрова: Смятате ли, че е възможно да се търсят и приходи от продажба на висококачествена собствена продукция или това е утопия? Да се създаде такова съдържание, което...

Андон Балтаков: Знаете ли...

Ивелина Димитрова: И къде виждате този потенциал? Може би в спецификата, най-силната страна на БНР, в музикалните състави или радио-театър?

Андон Балтаков: Музикалните състави, драматургията е изключително... особено сега, аудиото или звука, преживява свой втори златен век. И мисля, че Българското национално радио изостава малко от вълната, която в момента наблюдаваме в Западна Европа и Съединените щати по отношение на звуковите продукти. Продукти, които са в основата е звук. Така че, там определено, дали ще бъдат подкасти, дали ще бъдат някакви бюлетини, които да бъдат спонсорирани, отново не говорим за реклама. Имаме продукти, които могат да бъдат по някакъв начин финансирани от спомоществатели. Но корпорациите, в зависимост от това какво е финансирането, разбира се, и какъв е договорът с обществото, те могат да ползват продукти на радиото. Радиото има един от най-богатите архиви. Аз съм работил с новинарски архиви в професията ми. Мога да Ви кажа, че огромни корпорации плащат милиони долари само, за да имат достъп до архивите на определена организация. Сега не казвам, че това нещо може да случи в БНР, но те имат достатъчно много активи, които да могат да бъдат, по някакъв начин, използвани на вторичния пазар.

Ивелина Димитрова: Говорите за преосмисляне продукцията на музикалните състави, в каква посока?

Андон Балтаков: Музикалните състави, когато са били създавани и то не е само за Българското национално радио. Аз си направих доста голямо разучаване за практиките в Западна Европа и страните-членки на Европейския съюз за радио и телевизия. Всяка една от тези организации е имала, не само предизвикателствата, но и възможностите да се преначертае стратегията за развитие на музикалните състави в конкретната държава. И например, мисля, че беше в Дания, където опитът беше, когато местният симфоничен оркестър беше поканил младежи - деца и бяха свирили музика от криминални филми. Т.е. привличат се, разбира се, с други мултимедийни елементи. Но е хубаво да започне да се мисли какво изживяване музикалните състави могат да създават допълнително. От една страна те са музикална институция, абсолютно. Те съществуват като такива, те си имат репертоарите, те си имат турнетата, да, но по отношение на обществената функция, т.е. как могат да привличат допълнително хора и да играят роля в редакционното съдържание на Българското национално радио, там е където виждам нещо, което може да бъде новаторско. И също, дигиталното им присъствие, т.е. по какъв начин може, освен само концертни записи, музикалните състави могат да участват в тази продукция, за която Ви казахте и да започнат да се генерират допълнителни доходи.

София Владимирова: Две минути.

Ивелина Димитрова: Съвсем накратко, понеже не остана време. Програмните намерения и някаква конкретика, търсите осъвременяване във връзка с анализа за недоброто положение по някои показатели на БНР. Нещо по-конкретно около програмата?

Андон Балтаков: Разбира се. Това са компонентите, за които Ви говорите – актуализиране на ефирното звучене на програмите на радиото; развиване на информационното и музикалното съдържание; и новинарски лидери. Какво имам предвид? За „Хоризонт“: синхронизация и синергия на информационната структура на БНР, т.е. новинарският център на радиото, от

където аз съм тръгнал и останалите, и също така, дигиталните, сега в момента, които публикуват новините в Интернет, по някакъв начин да се обединят; да има синергия също и с информационните екипи в регионалните радиостанции, за да може цялата тази инфраструктура, за която говорих – треста и няколко души, да се усети силата на Българското национално радио в информационното пространство. Музиката в „Хоризонт“ – фон или активен партньор? Аз Ви го казах вече, наистина по времето, когато аз бях там, музиката наистина беше равностоен партньор на информационните програми. Сега виждам, че музиката е взела малко задната седалка. Как може наистина да се направи така, че и двете – и музиката, и журналистиката, да вървят ръка за ръка. А също и за музикалните предавания, т.е. каква е насоката на музикалните предавания? Кого се опитваме да привлечем? По-съществена роля на регионалните станции в националния ефир. Аз още помня, когато стартирахме, когато „Хоризонт“ стартира „По първи петли“. Но какво е следващото? Двадесет години са минали, коя е следващата програма, която трябва да бъде направена и какво е присъствието на регионалните радиостанции в националния ефир? Времето ми изтече, предполагам.

Ивелина Димитрова: Да. Само един кратък въпрос, бихте ли стартирали разследващ формат?

Андон Балтаков: Разбира се.

Ивелина Димитрова: Благодаря.

София Владимировна: Госпожо Еленова, заповядайте.

Розита Еленова: Г-н Балтаков, благодаря Ви за участието, въпросите, които са моите основни, като че ли във Вашата концепция са стабилно представени. А и Вие доста вече говорихте. Аз ще започна по-конкретно по цялата концепция и накрая, може би, вече ще се разберем с Вас какво още остава, което за нас е важно. Този разговор между нас е необходим за да получим гаранции. Тук, Вие трябва да дадете своите гаранции, трябва да дадете своите уверени и убеждения за спазване на една перфектна концепция, каквато е Вашата, несъмнено.

Андон Балтаков: Благодаря.

Розита Еленова: Имам една тема за рейтингите и ще започна с този Ваш слайд, информацията Ви прясна ли е?

Андон Балтаков: Да. Тя е от ГАРД. Те са от лятото, да.

Розита Еленова: Добре. Това ме радва. Това е една повече от положителна новина за мен.

Андон Балтаков: Да, август месец 2019 г.

Розита Еленова: Аз го виждам, просто исках да зная. Тъй като последните няколко години „Хоризонт“ беше с доста плаващо второ място, а и се позагуби..... но това второ място, което трябва да отстоява всеки ден, е нещо, което ми дава надежда и предполагам, е част от основанията за Вашето кандидатстване?

Андон Балтаков: Да.

Розита Еленова: Харесвам мотото – „Стабилност, Новаторство, Растеж“, както и факта, че цялата концепция е изключително пазарно ориентирана. Говорите за продуктово управление, което, разбира се, е посоката на века, в който живеем. Но във всички случаи „Новаторство“, мен лично ме кара да си задавам въпроси. И затова - до каква степен е това „Новаторство“ в силно консервативната среда, каквато е Българското национално радио? Аз ще задам, а Вие си отмятайте.

Андон Балтаков: Аз само ще си водя записки.

Розита Еленова: Може и диалог, разбира се, да е. Това, което искам да отбележа във Вашата концепция, което също е една моя тема, е музиката в обществената медия. Може би сте единственият, вече имам опит с няколко процедури, единственият кандидат, който застъпва така конкретно стратегия за музикалното съдържание. Наистина, в последните години, музикалното съдържание беше толкова изоставено, толкова negliжирано, че стигаме до

положение, то въобще да не се случва. И да търсим само информация поток, който идва от там. Така че, нека да поговорим за тази част от концепцията. Вие и сега в презентирането си го засегнахте, но каква е ролята на аудиторията в тази промяна? Доколко Вие ще се съобразите с това и по какъв начин ще търсите социологически изследвания, някакъв вид обратна връзка? Сигурно имате виждане.

Андон Балтаков: Да. Мога ли да...

Розита Еленова: Да, ако искате.

Андон Балтаков: За да стане по-интерактивен разговорът. Данните, числата, за мен са в основата на вземане на управленски решения. Данни, когато говорим за социологическо изследване. И тъй като социологията не е само измерване на аудиторията, социологията има различни пособия и оръдия, за да разбира развитието на..., ако погледнем на аудиторията като на потребители, как се развива тяхното поведение. Помня, навремето, бях още млад стратег в „Асошиейтед Прес“ се чудехме накъде отиват новините, т.е. как ще консумира новото поколение новини. И направихме етнографско изследване, за да се видят по какъв начин се развива и какво всъщност са новините за хората в Съединените щати, в Индия и във Великобритания. И по този начин достигнахме, дори преди да се появи Фейсбук и Туитър, стигнахме до извода, че новините са социална валута. Т.е. информацията е социална валута, което виждаме в момента, постоянното споделяне на информация, на новини. То вече тръгна в съвсем различен вектор, но още тогава, ние виждахме, че потребителят има нуждата от това нещо.

Розита Еленова: И в другия вектор е валутата.

Андон Балтаков: И в другия вектор е валутата. Така е, права сте. Колкото до радиото, за мен е странно, че радиото не получава регулярно и редовно, и няма собствени методи за получаване на информация за това, къде е аудиторията му. И какво аудиторията иска, и какво очаква аудиторията от Българското национално радио. Защото, не може да се управлява..., думата е продукт, но може и да е услуга, предаване или програма, това е семантика. Не може, много трудно е един журналист и един ръководител да взема решение на сляпо. Т.е. социологията и статистиката ще бъдат един от основните компоненти и елементи при информиране на това, накъде да вървим. Но в същото време, тъй като основен фактор е... задават ми многоизмерен въпрос. Не трябва да се забравя обществената функция на Българското национално радио. Т.е., не може радиото да върви след потребителя, БНР имам предвид. Затова са комерсиалните медии. Те вървят след потребителя и го задоволяват с необходимостите, от които има нужда. Затова, може би, конкретни радиостанции са на първо място. Но радиото има, освен информационна функция, има и образователна, и културна функция. И те наистина трябва да се преплитат в информирането на програмните стратегии. И това е ... краткият ми отговор е, да, данните и социологията ще бъдат основни, но те ще бъдат като, когато се формират показателите за това, как измерваме ефективността на нашия труд, то ще бъде преплетено с, може би, по-скоро качествен показател, вместо количествен показател, за това изпълняваме ли функцията като обществено радио. Първият Ви въпрос за новаторството в БНР и консервативната медия. Мисля, че в БНР има страшно много и се убедих, когато слушах толкова много програми. И ще кажа, че една от програмите, която изключително много ми допадна, е „Изотопия“. Тя е по „Хоризонт“. Изключително модерна, адски новаторска. По „Христо Ботев“ слушах „Радиоенциклопедия“ и „Ефир знание“. Също, едно предаване за думите. Представяте ли си ако цялата тази информация, която е в ефир се постави пред хората в дигитален формат? Невероятно. В смисъл такъв, че хората в радиото имат някакви... искат да бъдат новатори, искат да правят нещо ново. Дори от патинираните програми, които дори в момента се излъчват. Защото, как може това нещо да се излъска и

наистина да стане нещо прекрасно и да изпълнява обществената му функция без никакъв проблем. Така че, аз тук бих Ви опонирал малко за новаторството, защото тези елементи съществуват, но трябва да бъдат подхранени. Трябва да им бъде дадена малко и кръв, и кислород, за да могат хората в радиото наистина да развият потенциала си. Казахте, че е малко търговски фокуса на презентацията ми. Разбира се, нали в последните години, въпреки, че АП беше такава организация, която се води като non-profit, след това тук годините съм ги прекарал в комерсиални медии, но никога не съм забравил от къде съм тръгнал. Мисля, че като ръководител и това ще очаквам от екипа ми, не е лошо да се дадат някои търговски практики при управлението на процесите в радиото. Не казвам, че радиото трябва да се управлява като търговска корпорация, но има практики и методи в търговската корпорация, които биха били изключително благоприятни за климата в Българското национално радио. Като погледнем начинът, по който се управляват човешките ресурси, начинът по който дори се поглеждат финансите. Докато се подготвях, видях три или четири различни типа финансови отчети. Т.е. има модели, които, без да се застрашава обществената функция на радиото, могат да бъдат приложени и тези добри практики в БНР. Стратегията за музикалното съдържание. За мен, казах Ви, музиката, въпреки, че съм новинар човек, винаги е била движещ фактор в слушането на радиото. В детството си бях музикант. Свирех в юношески мандолинен оркестър. Музиката винаги е била част от живота ми.

Розита Еленова: Добре, няма да Ви питам за съставите нищо, тогава.

Андон Балтаков: Така че, винаги съм виждал, дори и когато съм водил новини, и съм се засичал с такива прекрасни музикални редактори като Снежина Стоичкова и Красимира Прокопанова, и Христина Белчева, винаги ми е било приятно. И сега, от професионална гледна точка, и особено с младите хора, е изключително важно радиото да преосмисли накъде отиваме. Бинар има прекрасни канали. Напоследък си слушам Дуенде. Страхотен. Но как можем да изградим такова музикално портфолио, че да бъде неустойимо за слушателите. Те пак ще си избират комерсиалните радиостанции, но знаят, че има и друг продукт, който, когато не искат да слушат реклами, е техен.

Розита Еленова: Добре, благодаря Ви.

Андон Балтаков: Моля.

Розита Еленова: Аз не споря с Вас като казвам „малко пазарно ориентирана“. Може би, без „малко“ - тя е пазарно ориентирана. С онзи слайд, в който показахте, че приходите са сведени почти до нула, по-скоро доказвате Вашата теза. Казвате „Продуктов мениджър“. Малко повече, какво е то „Продуктов мениджър“, каква ще е тази роля?

Андон Балтаков: Управлението на продукти е най-вече, може би, трябваше да спомена по-скоро и даже ще извикам слайда, ще ми е по-лесно да илюстрирам... Продуктовият мениджър е стиковката, когато говорим за дигитални продукти между няколко основни функции, които съществуват, за да достигне един дигитален продукт или услуга до крайния потребител. Защото има, освен хората, които правят съдържание, хората, които се грижат технологически да бъде обезпечено производството и дистрибуцията – разпространението на тези продукти и следи за възприемането на този продукт от аудиторията. Т.е. той е като един мини..., той си е мениджър, той наистина гледа всичките тези компоненти. И, разбира се, това ще е функция, която трябва да се изгради. Утре не може да се намери човек, който да тръгне и да управлява продукти. Но натам трябва да се върви, защото, ако искаме да изградим подкасти, ако искаме да имаме продукти като допълнителни приложения, които в момента аз виждам рециклиран уебсайт като приложение за iPhone. Всичко това има нужда от професионалист, който да го управлява. И това е ролята на Продуктовия мениджър. Той формира... работи се заедно, т.е. работи се с хората, които създават съдържание, хората, които са част от технологичния процес,

с хората, които са в маркетинга и комуникациите, за да се изгради продуктовата стратегия и след което се построява това продуктово портфолио, от различни компоненти. Дали ще бъде информационен подкаст, дали ще бъде стрийма на Дуенде, музикалният поток, който е Бинар, дали е самият уебсайт на Бинар, който е различен от уебсайта на БНР. Всичко това в момента, мен ако ме питате, БНР има пет различни платформи, само в Интернет. Всичко това трябва да се координира, консолидира, за да може радиото да говори в един глас. И хората, и бранда, марката на Българското национално радио, да бъде възприемано от аудиторията холистично. И всъщност, това е ролята на Продуктовия мениджър – един координатор и стратег за развитието на продуктите.

Розита Еленова: Нали е уместно да Ви попитам, имате ли екип? Имате ли хора, с които, ако бъдете избран, може да започнете да работите? Познавате ли хората от Управителния съвет? Знаете, че ще работите с този Управителен съвет, който е избран миналата година?

Андон Балтаков: Да, това го знам. По отношение на Управителния съвет, това са хора, които са представени на Вас. Вие сте им гласували доверието. Те работят, надявам се, само и единствено, за да се... присъствието на БНР в обществото да бъде стабилно и се надявам тяхната цел да бъде само и единствено бъдещето – стабилното бъдеще на Българското национално радио. Разбира се, концепцията, която предлагам е нова за тях. Така че, този въпрос, който ми задавате на мен, аз бих задал и на членовете на Управителния съвет – те, готови ли са да работят с мен? Аз съм изключително диалогичен човек и мисля, че хората, които Вие сте поставили на това място са достатъчни професионалисти, за да изпълняват функциите, за които са били избрани. По отношение на оперативния мениджмънт, разбира се, не целия екип, защото има хора, които... бих влезнал и бих общувал с всеки един, за да разбера и преценя хората, които сега са на това място, доколко са готови да продължат да следват тази посока и насока, която аз поставям. Така че, екипът съществува, да. Надявам се след време да мога и да го реализирам, и да работим заедно. Но и за Управителния съвет, както Ви казах, аз съм готов да работя с всекиго, стига и те да са готови да работят с мен.

Розита Еленова: Радвам се да го чуя. Ще прескоча за дигитално ефирно радио, макар че, коментирате темата в концепцията си, защото искам да стигнем до финанси, до разходи. Вие казахте за пирамидата, за евентуалната промяна, защото ние сме в една хипотеза на промяна на Закона за радиото и телевизията, за финансирането на обществените медии. Да, обаче, ако Вие бъдете достатъчно убедителен и съберете три гласа, Вие след два дни ще имате договор за управление. Така че, каква е гаранцията, която давате за тази финансова стабилност, която ние ще изискваме от Вас?

Андон Балтаков: Вижте, аз, като ръководител и като финансов мениджър, за мен стабилността...

Розита Еленова: Добре. За какъв период от време давате гаранции, че това, което сте представили във финансова част, за какъв период от време се ангажирате да го приложите?

Андон Балтаков: Ако не се промени законът във финансовата му част, до 2022 год. мисля, че от комерсиална дейност, радиото може да генерира около 5 млн.

Розита Еленова: Добре.

Андон Балтаков: Но вече пак Ви казах, тук са и рисковете, които идват, ако радиото навлезе по-агресивно на търговския пазар. Така че, трябва тези неща да се преценяват. Тъй като и Европейският съюз е изключително категоричен, че обществените медии не могат да причиняват сериозни земетресения на комерсиалния, търговския пазар. Т.е. тук трябва да се намери баланса и наистина да видим този договор, който съществува между радиото и обществото, в частност държавата, как ще продължи да обезпечава финансите на радиото, за да може да си изпълнява обществената мисия.

Розита Еленова: Да. Ще завърша с моя първи въпрос, с който започнах – гаранциите за свободата на медиите. Тъй като няма да Ви го задам, ще уточня, че е само защото е достатъчно добре обосновано във Вашето представяне. Благодаря.

Андон Балтаков: Благодаря.

София Владимирова: Благодаря, госпожо Еленова.

Розита Еленова: Благодаря, госпожо Владимирова.

София Владимирова: Господин Балтаков, благодаря и аз за Вашето участие. Смятам, че то дава ниво на нашия конкурс. Безспорно, Вие ни представяте една изключително модерна концепция и визия за развитието на Българското национално радио. Защо за Вас лично е предизвикателство да бъдете генерален директор през 2020 год., на Българското национално радио?

Андон Балтаков: Първо, за мен е... Да, Вие сте абсолютно права, когато казвате професионално предизвикателство. Първо, защото съм натрупал доста опит и като журналист, може би имам около 7-8... След като емигрирах в Америка, също съм бил в журналистиката, преди да премина в бизнес частта, и сега, като се занимавам с много по-мениджърски и ръководни функции, за мен е невероятно предизвикателство да дам нещо обратно от себе си, за да може Българското национално радио да тръгне напред. От чисто професионална гледна точка, работил съм и съм натрупал опит във всички елементи на това да ръководиш медии. Последната ми позиция беше Главен оперативен директор на Информационна агенция. И намирам това като поантата, която събира всичко, което знам и мога. Това е малко по-алтруистичен аспект, да дадеш нещо обратно. Аз съм радио-човек, винаги съм носил радиото в себе си и съм си казвал, че рано или късно, ще се върна. Чисто семейно и лично сме говорили, в малко по-личен аспект, винаги е имало този елемент у нас, в който сме си казвали, че ще се върнем обратно в Европа. И това за мен е един прекрасен, няколко обстоятелства се наслаждаха един върху друг, за да взема това решение. Вие сте абсолютно права, това невероятно рисково решение и за мен, и за семейството ми. Но в същото време, от професионална гледна точка не виждам друг момент. Пълнен съм с енергия, не съм на възраст, която тази енергия би била малко по-назад. Така че, виждам го като невероятно възможност, чисто професионално. И след което събира се, винаги пред мен е стояло усещането, че мога да направя кариера и в Европа, не само в Съединените щати. И го виждам този момент като възможност, за да се върна обратно в Европа.

София Владимирова: Но Вие знаете, че ситуацията в Българското национално радио не е лесна. Нито като финансова, нито като атмосфера. И е много важно да бъде възстановена атмосферата преди всичко, за да може да работи по нормален начин обществената медия. Кои, според Вас, са основните предизвикателства, като цяло, пред обществените медии в България и за Българското национално радио? Кое е онова, според Вас, би било пряка непосредствена задача в случай, че бъдете избран?

Андон Балтаков: Мисля, че ги посочих и ги бях разделил на външни и вътрешни. За телевизията не мога да говоря и не би трябвало. Но специално пред радиото, законодателната рамка и финансирането, от външните фактори, е изключително важно. И второто е тази обществена деградация, когато се гледа за независимостта на обществените медии. И опитите за намеса в редакционната политика на Българското национално радио, за мен е изключително... Бил съм новинар, водил съм новините на „Хоризонт”. Никой, никога не ми се е обаждал. Никога. И винаги съм се чувствал, и винаги съм изтъквал, че Българското национално радио е еталон за независима журналистика, която спазва невероятни стандарти за отразяване на действителността в България. И не само в България, но и в света. Разбира се, този професионализъм трябва да бъде запазен, предпазен и надграден. За мен е изключително

важно, първо, този договор, за който започнах да говоря, между обществените медии и държавата, да бъде наистина узаконен и да бъде непроменяем. Т.е. да има гаранциите, че това взаимоотношение между държава и обществени медии няма да бъде лесно нарушавано, и по отношение на независимостта, и по отношение на финансирането. Вътре в организацията микроклиматът, от това, което чета, особено след толкова много кризи, които радиото е преживяло, е изключително негативен. Дори взаимното уважение между колегите, от това, което чета или усещам, го няма, нарушено е, или е прекалено минимизирано. Нещо, което преди 20 години не е съществувало. Всеки е обичал и е творил, и е градил. Т.е. то е част от ДНК-то на БНР да бъде организация, в която хората работят заедно. Как може да се възстанови това нещо? Първо, за мен е откритост. Откритост и абсолютна прозрачност на вземането на управленските решения. Независимо дали тези управленски решения са положителни или по някакъв начин могат да бъдат приети негативно от определени среди в Българското национално радио.

София Владимирова: Така че, няма да бъде лесно и мерките, които ще се вземат, най-вероятно няма да бъдат приемливи за всички.

Андон Балтаков: Няма да бъде лесно, разбира се. Но за това трябва да има диалог. Диалог и отново повтарям, тъй като радиото е една доста силна синдикализирана структура, работата със синдикатите ще бъде за мен от изключителна важност. И не само със синдикатите, но и с редакционните съвети. Тъй като аз тях бих ги приел като равнопоставен партньор в процеса на управление на радиото, така че една такава, както казвате, няма да е лесно и аз не идвам, за да ми е лесно. Предизвикателството е точно това, да се реши проблемът, откъдето идва и професионалното удоволствие, и след което да започне и да се върви напред.

София Владимирова: Дали споделяте моето разбиране, че генералният директор е гарант за редакционната независимост и финансовата стабилност на радиото и носи своята отговорност за това?

Андон Балтаков: Абсолютно. За мен няма ... генералният директор е като бариерата или стената, която трябва да спре всеки един натиск върху редакционната независимост на радиото. Но той е и гарантът, че радиото ще бъде плуралистично и полифонично и ще отразява всички мнения независимо, и ще подпомага българското общество да взема правилни и добре информирани решения, било то от ежедневна или по-стратегическа насоченост, но това е функцията на радиото. Т.е. генералният директор е гарант и в двете посоки. По отношение на финансовата стабилност, абсолютно. При мен, особено факта, че познавам добре финансовия анализ и мисля, че това ще бъде една от първите ми срещи, ще бъде с финансовия директор и главния счетоводител на радиото, за да се установи в какво състояние е радиото, поне така, както аз го разбирам. И да работим заедно за установяването, да видим къде са, има ли пробойни, по отношение на разходите и къде може много бързо с екипа, който в момента е в рекламната къща, може да се намерят много бързо подходи за реализиране на по-високи приходи.

София Владимирова: Бихте ли казали с няколко думи за Радио България?

Андон Балтаков: Да, Радио България. Аз бях учуден. Може би, малцина знаят, че де факто първият ми досег с професионалната радио-журналистика е в Радио България. Преди да започна в Радио Витоша, започнах на хонорар и съм ходил, може би, 3 или 4 седмици в английска редакция на Радио България в началото на 1994 година и сме записвали, като сме били в радиото, горе беше в гълъбарника, на последния етаж, 14-то или 15-то студио, или 16-то, не помня кое беше. И за мен беше много странно да разбера, че Радио България повече няма ефир. Не че няма ефир, то може би е правилно, че няма ефир като къси вълни, средни вълни, защото възвращаемостта на слушане на подобна програма, може би, е вече много по-

малка в обществен вариант. Но фактът, че няма звукови програми, подкасти или записани програми, които да бъдат, които да изпълняват обществената функция на радиото, това е нещо, което наистина ме впечатли неприятно и затова съм написал, че за мен Радио България си остава авангард в чуждоезиковото присъствие на БНР, най-вече в дигиталното пространство. Гледах абсолютно всички Източноевропейски държави, каква е тяхната политика, и на чешкото, и на полското, най-вече тези две радиостанции. Най-вече на чешкото, което, мисля, че България и Българското национално радио, би..., въпреки различното финансиране. По отношение на програмирането те са изключително добре развити. И ми беше любопитно да видя как те го правят. И затова, вземайки техния начин, по който те общуват с международните аудитории, съм го адаптирал към българската реалност. Т.е. предлагам две ежедневни подкаст програми, с активно дигитално присъствие, насочени към две различни аудитории. Едната, да е опознаването на България в чужбина, която да подпомогне българската външна политика по някакъв начин и опознаването на България. И, разбира се, тук е дигиталното присъствие, където ще трябва да се привличат през социалните мрежи нови слушатели, нови читатели на продукцията на Радио България на съответните езици. И информация за посещаващите в България. Адски се впечатлих от това, което правят чехите. Наистина, те имаха линкове към местната туристическа камара, към Златна Прага и въобще беше... Един чужденец може съвсем спокойно да влезе в сайта, ако знае, и да получи някакво първоначално впечатление за държавата, която посещава. По отношение на турска езикова редакция. Тъй като поради факта, че те произвеждат три програми за Кърджали и Шумен, имам предвид районите в Кърджали, районите в Шумен и разбира се, се излъчват на честотите на Радио Кърджали, бих предложил малко по-активно дигитално присъствие и да има детски програми нови. Т.е. децата на турско-езичните българи наистина да започнат да... и Българското национално радио да достига до тях по някакъв много по-интимен, ако щете, начин, и по този начин да се възпитава и да се надгражда на това, от което тези деца и тези общности имат нужда. Това е накратко виждането ми за Радио България.

София Владимирова: Благодаря Ви. Моето време, също, е почти към края си. Госпожо Жотева, заповядайте.

Бетина Жотева: Благодаря. От колко време сте в България?

Андон Балтаков: От колко време? Пристигнах в петък.

Бетина Жотева: Да. А кога за последно сте имали вземане-даване с държавна администрация? Да. Предположих, че точно така ще реагирате, защото да Ви кажа, че радиото ... Концепцията Ви е перфектна, благодаря Ви за всичко, което сте направили. Изглежда все едно, както каза колежката, сме на друго летище в друга държава с Вашата концепция. Описали сте перфектния хибрид между свободна журналистика и пазарно ориентиран мениджмънт. Което на този етап, да не кажа на 100% неизпълнимо, но ще е много трудно. И то не за друго, а защото..., нали знаете, в Щатите непотизъм има в политическата класа. Тук е в държавните институции. Това, че му казваме на радиото – обществено радио, свършено не значи, че не е държавна институция. Това е бавно, тромаво, тежко, със страшно много хора, с много трудни взаимоотношения вътре. И това, което сте направили е един малък оазис. Представете си на този хал, на който сме, обзаведени основно без пари и с невероятно количество мързел, и с липса на каквато и да било амбиция, защото така, както сте го описали, че може във Вашата компания човек да расте кариерно, както би трябвало да бъде навсякъде, в радиото много трудно се расте кариерно. Не знам, как точно си представяте, че можете колегите да ги израстете кариерно, които 20 години работят там, вземат едни мизерни пари, по простата причина, че някой не си е свършил работата с правилното разпределение на парите.

Андон Балтаков: Кариерното израстване може да бъде хоризонтално, може да бъде и вертикално. И преди да се стигне до ръст, аз абсолютно Ви разбирам, което Вие казвате, защото радиото не е мръднало от времето, когато аз си писах дипломната работа и Вие, може би, сте видели, че когато завършвах икономическия институт в София, темата на дипломната ми работа беше: „Организация и управление на журналистическия творчески персонал в радиото”. Т.е. ми е прекалено познато, от преди 20 години, какви са проблемите в радиото по отношение на управлението на човешките ресурси. И че много малко е направено за тези 20 години, от това, което чувам. И съм се интересувал как се развива, по принцип, развитието на персонала. Така че, за мен работата с човека, който управлява Човешки ресурси, тъй като за мен... аз гледам на Човешките ресурси не като Личен състав. Те наистина за мен са хора, които са обучени да управляват човешкия актив. Първо, ще погледна длъжностните характеристики, това е първото нещо, което ще направя. Възможно е да са прекрасни, възможно е да не са прекрасни, не знам. Но първото нещо е длъжностните характеристики и задълженията, и как се отчита, по какви показатели. Един човек може да прецени изпълнил ли съм си работата или не. Не искам да влизам в оперативния подход за управление на човешките ресурси, но мисля, че имам практическите умения и познания да започна. И, разбира се, със синдикатите се прави това. Да започнем да правим стъпка по стъпка, да се промени начинът, по който е структуриран процеса на управление на човешките ресурси. Когато става въпрос за растеж, аз казах, растежът и повишението може да бъде вертикално, т.е. с различни управленски умения и задължения, но той може да бъде и хоризонтално, т.е. да се увеличават, въпреки, че човекът е на същото ниво, от кариерна архитектура, неговите умения да се обогатяват.

Бетина Жотева: Но с повече ангажименти.

Андон Балтаков: Точно така. И, разбира се, това трябва да бъде обезпечено финансово. Ще се погледне и финансово, и нефинансово, защото има и други модели. Персоналът може да се мотивира и немонетарно, било то с допълнителни курсове, с чисто израстване на таланта.

Бетина Жотева: Нашият персонал друго не признава.

Андон Балтаков: Добре. Приемам.

Бетина Жотева: Щях да Ви питам, вземали ли сте хонорари в CNN?

Андон Балтаков: Не.

Бетина Жотева: Защото тук ще Ви се наложи да раздавате едни хонорари. Не знам дали е законно или не е законно. Направи ми впечатление Вашата реплика: „Ако не се промени Законът до 2022 година, ако се развива рекламна и търговска политика...”, това е много тънък лед. Защото радио-пазарът много се сви и търговските радиа, няма да казвам думата, но не е добре положението, никой няма да Ви разреши, законът няма да Ви разреши. И затова Ви питам, много е важно какво ще кажете: Законът как трябва да се промени така, че държавното радио да стане наистина обществено и от финансова гледна точка, а и хората вътре да бъдат възнаградени правилно така, както работят?

Андон Балтаков: Това е отново въпрос с много измерения. Ще започна с финансирането. Аз не мисля, че радиото трябва да е играч на рекламния пазар.

Бетина Жотева: Добре. Пирамидата, която показахте беше, ако я върнете, тя е много смислена. Бих искала да Ви видя срещата с финансовото министерство, но това е друг разговор.

Андон Балтаков: Това са допълнителни въпроси и дискусии. Това в момента е само идея, тя не е подплатена с финансов анализ. Нямам необходимите числа, за да мога да Ви предложа конкретиката, но видях поне какви са приходите на НАП. Вече, дали ще е процент, дали ще е промил, това са различни фактори, които трябва да се обсъдят на обществено ниво. Както Ви

казах още в началото, участието на радиото на рекламния пазар, специално за ефирна реклама, ще наруши пазарното равновесие и може би, ще изтласка комерсиалните играчи извън пазара. И радиото не може да си позволи това нещо, да наруши този тип равновесие, тъй като се нарушава и правото на избор на слушателя да слуша различен тип радиостанции. И точно поради тази причина, предлагам едно финансиране, което не е зависимо от рекламата, а когато стане въпрос за обществения компонент, то да бъде гарантирано по този начин, а не да е свързано...на базата на..., че един радиочас струва 443 лв., което за мен беше абсолютно смешно. Няма да влизам в повече детайли.

Бетина Жотева: И как ще променяме закона, ще го променяме ли?

Андон Балтаков: Според мен законът трябва да... По отношение на финансирането бих посочил този компонент.

Бетина Жотева: Добре. Благодаря Ви. Това беше от мен.

София Владимирова: Госпожо Георгиева, заповядайте.

Галина Георгиева: Благодаря Ви, госпожо Владимирова. Бих искала да благодаря и на Вас, че по един съвременен начин представихте Вашата концепция. Благодаря Ви за съвременното й звучене и че ме върнахте в реалността. Това е начинът, по който следва да изглежда едно представяне на мениджър, генерален директор и човек, който поема функцията на управление. Тъй като ротационният принцип на задаване на въпроси изпълниха колегите, големият брой въпроси от това, което бях подготвила, бих искала да разбера какво е Вашето мерило за изпълнение на обществената функция на радиото? Как Ви се струва, че в една социална мрежа, каквата е Фейсбук, Бинар има 18 хиляди последователи, а представители на медии, които са тук имат над 200 хиляди? И малко повече да доразвием, под формата на диалог, кое спира генерирането на приходи от вторични канали в момента, според Вас? Благодаря Ви.

Андон Балтаков: И аз, Ви благодаря. Ще започна с начина, по който ми зададохте въпросите. Мерило на обществената функция. Сегашният закон е от миналия век. Вярно, той е променен няколко пъти, но като философия, законодателят, който го е сътворил е от време, което е неадекватно и е неадекватен на сегашните реалности. И обществената функция, така, както е записана в закона, може би, и мисията на обществените медии, трябва да бъде обсъдена и наистина да бъде модернизирана, осъвременена. Мерилото е на базата на това, каква е мисията на Българското национално радио. Такава, каквата е заложена от обществото, от законодателя. Разбира се, след това идват конкретните показатели, за да измервате..., но това са вече вътрешни показатели – журналистиката, дали изпълнява своята роля, музиката, културата, защото радиото поема един изключително огромен ангажимент към обществото, да задоволява и да бъде катализатор, да покрива всички тези нужди. И това нещо, базирано на новата мисия, особено в дигиталното измерение на тази мисия е мястото, което ще можем, ако бъда на тази позиция, след време да Ви представя – ето това са, и да обсъдим заедно. По този начин ще измерваме изпълнението на нашата обществена функция. За да има след това, когато правим отчетите и се вижда накъде върви радиото, да се види дали радиото изпълнява обществената функция на базата на тези показатели, които ще обсъдим и ще приемем. Бинар – 18 хиляди. И за мен е странно. Аз Ви казах лично когато го открих. Ами детското БНР – страхотно. Имат толкова хубави неща вътре. Но оставям маркетинга и комуникацията настрана. Тъй като, то почти не съществува. Но факт е, че те не съществуват и на платформи, които в момента се посещават от тези хора. Моят телефон остана в чантата ми. Но когато се опитах да изтегля детското БНР, то не беше... Те са направени за съвсем различни платформи. Затова казах и за заредения контакт. Произвежда се съдържание, което не може да достигне и да се създаде връзката с потребителя, с аудиторията, за да се установи някакво взаимоотношение между слушател, потребител и обществената медия. И последният Ви въпрос – кое пречи в момента

за генерирането на приходи. Първо, може би начинът, не познавам вътре организацията – как е направена и търговската къща, и музикалната къща, и т.н. За мен дори е странно, че няма... аз се рових доста, дори докато направя този слайд, само за рекламните тарифи.

Галина Георгиева: Да, ползвали сте едно многообразие от данни.

Андон Балтаков: Да. Радиото не е ориентирано към пазара. Не е лесно на рекламодателя да намери продукта, който той търси. Например, след анализ, ако някой реши да рекламира в деветте регионални радиостанции, би постигнал същия ефект, почти същия ефект, не същия, на достигане до аудиторията, на много по-ниски тарифи, като се генерира, като видим всичките тарифи на регионалните радиостанции, отколкото „Хоризонт”. Тъй като „Хоризонт” е доста скъп. Но как се създават тези рекламни продукти? Това е, може би, единият от лесните начини, които бих въвел с екипа ми, за да може да се генерира бързо допълнителен приход. Но пак повтарям, ще се генерира приход, но не би трябвало да се нарушава съществуващото равновесие на един пазар, който по никакъв начин не расте. Говоря за ефирната реклама.

Галина Георгиева: Благодаря Ви.

Андон Балтаков: Моля.

София Владимирова: Господин Балтаков, има един въпрос, който е пристигнал на имейла на Съвета за електронни медии, от името на Синдикат „Свободно слово” в БНР, с молба да бъде зададен на всички кандидати. Въпросът е свързан до голяма степен и със събитията през изминалата година. Готови ли сте да формулирате ясни и общовалидни правила на заплащането в БНР така, че да бъдат преодолените дисбаланси на всички нива, както между отделните програми на БНР - национални и регионални, така и между звената в тях? Ако бъдете избран, бихте ли започнали работа в тази посока веднага и в името на прозрачността, бихте ли поканили представители на всички национални и регионални програми, в това число и на синдикатите, за да бъде изработена една дългосрочна и справедлива система за финансиране на работещите в БНР?

Андон Балтаков: Първо, искам да благодаря на колегите в Радио Пловдив, че успяха да ме намерят, въпреки че бях толкова неоткриваем и ми изпратиха тяхната декларация. Абсолютно съм съгласен с... Духът на техните искания, дори ме изненада, че това не е направено до сега, в смисъл такъв, че има толкова огромни различия в заплащането на един и същи труд. Независимо от това, дали е София, Пловдив, Благоевград. Вярно е, може да се индексира за това, какви са разходите в един определен град, но такива големи различия за мен, за които знам, бяха абсолютна изненада. Абсолютно съм съгласен с мнението на „Свободно слово”, че това нещо трябва да започне веднага. Да се преразгледа структурата на заплащането, тъй като в момента има няколко компонента, които формират възнагражденията в БНР. Да се седне и наистина да се преразгледат, по какъв начин трябва да се формира заплащането оттук-насетне, за в бъдеще.

София Владимирова: Т.е. да се поеме един ангажимент за в бъдеще.

Андон Балтаков: Абсолютно. То е част от това, човек да влезе като ръководител и да прегледа къде са неравностите и къде са дупките, за да започне да се работи и да се решат тези проблеми. Абсолютно.

София Владимирова: Благодаря. Има ли, колеги, въпроси? Заповядайте.

Дарина Григорова (Радиосдружение „Подкрепа” и редактор в Радио България): Здравейте отново, господин Балтаков.

Андон Балтаков: Здравейте.

Дарина Григорова: Наистина, концепцията Ви беше доста добре разработена. Както каза госпожа Жотева, всичко изглежда много добре като представяне. Но през годините сме се сблъскали именно с това, че има огромна разлика между намеренията и приложенията им. И

всъщност това, от което аз се страхувам е, че на отделни места ще срещнете много голяма съпротива. Когато стана въпрос за разпределението на средствата, дали някои хора, които получават за една и съща дейност и хонорари, и заплати, ще бъдат съгласни да не получават вече такива. Защото ще Ви дам пример, конкретен: в Радио Пловдив, съм в контакт от доста време, още от миналата година, когато те повдигнаха тези въпроси пред господин Велев и той абсолютно не им обърна внимание. Даже имаше и обръщение от тях към Комисията по дискриминация. И също тогава, господин Ивайло Савов беше в тази комисия и каза, че нямало дискриминация спрямо тях, но както и да е. Този проблем е отдавна в Радио Пловдив и това, което те правят, т.е. те правят репортажи, качват ги на Интернет, правят снимки, правят дешифровки и т.н., и това всичко е в тяхната характеристика. А същевременно в „Хоризонт“ имаме за тази дейност различни хора, т.е. един човек води предаване, друг човек прави дешифровката за това нещо, и трети човек качва на сайта и т.н. Т.е. една длъжност е разбита на няколко места и един изключително раздут щат имаме в „Хоризонт“. Как ще се справите с това?

Андон Балтаков: Първото, което ще направя е наистина да се запозная с тези факти, които Вие изложихте в момента. И след като разбере каква е ситуацията, наистина да се изгради една единна политика. Тук отново опираме до длъжностните характеристики и финансирането на труда в Българското национално радио - какво се прави и как се прави. И всеки да знае. Дори ако погледнете други и обществени, и държавни медии, държавна - имам предвид „Гласът на Америка“ в Щатите, те са и държавни служители. Но там има, дори за една длъжност има различни категории финансови по отношение на заплащането, в зависимост от това, къде са в кариерата, какво изпълняват, как го изпълняват, какви са им задълженията, за да... всеки да се чувства заплатен правилно, на базата на това, което радиото, една институция, може да си позволи. Първото нещо, което ще направя е наистина да видя тази ситуация и да анализирам. Нямам ги данните пред себе си и не мога да Ви дам конкретен отговор. Но първото нещо е анализ на ситуацията, след което ... Но тя не трябва да бъде анализ само на конкретната ситуация, за да може да се намери решение за всички останали радиостанции. Аз съм запознат с някои несъответствия в заплащането на един труд на водещ в Радио Благоевград и водещ тук. Не означава, че Радио Благоевград и водещите там правят по-малко, но те го правят, както Вие казахте, сами. Т.е. къде е екипността? Вярно е, че в Радио Благоевград, доколкото си спомням от последния отчет, има някъде около 50 човека целият екип на радио Благоевград. Същото е в Пловдив и във Варна. Наистина, трябва да се изработи една единна стратегия, не само за конкретната ситуация, но въобще за работата в регионалните станции и взаимоотношенията им с централното ръководство тук.

Дарина Григорова: Другият ми въпрос беше за Радио България. Вие споменахте как трябва да се развива Радио България, но не споменахте езиковото многообразие, защото от една страна имаме балканските езици застъпени, от друга страна имаме и западните езици. Как смятате те да се развиват?

Андон Балтаков: В предишната версия на слайда, преди да го минимизирам по този начин, бях ги разделил точно на западноевропейски езици, на четирите западноевропейски езици и на балканските, плюс руски. Мислех, че е много важно. Примерно, при балканските езици, тези подкасти, за които говоря или записани звукови програми, да бъдат малко по-дълги, около час - 60 минутни. А тези, които са насочени към западноевропейските държави, които говорят един от тези четири езика, да бъдат 30 минути. И вече да видим, след като се произведе нещо и постои в пространството три или шест месеца, каква възприемост има то от аудиторията, за да може да се направи съответната корекция на продукта.

Дарина Григорова: Точно това е проблемът, защото Интернет, няма как да слагаме музика в Интернет. И точно това е най-голямата спънка пред Радио България. Т.е. озвучаването на файловете с музика.

Андон Балтаков: Радиото, е най-големият продуцент на музика. Аз разбирам факта, че музиката и правата са едно... То не е проблем само на Радио България, то е проблем из целия свят. И възвращаемостта от подобна инвестиция, ако искаме да имаме музикални права, които да се слушат и в чужбина, може би няма да е толкова голяма. Но аз съм привърженик на говорното радио, също, т.е. да се произведе един 30-минутен модул с музикални или интермедийни, които са собственост на Българското национално радио. Защото, все пак, нека не забравяме, радиото е продуцент на доста голямо количество музикални творби. Така че, там така го виждам, за да бъдем максимално ефективни.

Дарина Григорова: Благодаря Ви.

Андон Балтаков: Моля.

Венета Гаврилова (Програма „Христо Ботев“): Аз съм от същия този „Ефир знание”, който споменахте. Благодаря Ви, че сте слушали радио, същата тази Радиоенциклопедия и предаването за думите. Въпросите са безкрайно много, които може да задаваме, затова ще кажа само следното. В тази зала беше изключително задушно. Всички се потиха, пышкаха, припадаха почти. Един човек в случая, по случайност аз, станах и отворих прозореца. Уважаеми колеги, може би е време да се отвори малко прозореца, да влезе чист въздух в радиото. Да, наистина това, което господин Балтаков изложи, за мен е едно абсолютно достойно - и концепция, и представяне на концепция, съответстващо на поста, за който кандидатствате. Същевременно да, звучи твърде добре, но не са „приказки от 1001 нощ”. „Приказки от 1001 нощ” ще слушате утре. Повече от това няма да кажа. Имате наистина, уважаеми госпожи, голяма отговорност, защото това е игра, не само със съдбата - професионалната и личната на тези 1300 и повече души, които работят в националното радио. Но това е игра с националното радио, което е много важна институция и както се оказва, последният пристан на свободната, независима, обективна журналистика, културна институция и т.н. Така че мога само да пожелаая едно разумно и мъдро решение. Благодаря Ви.

София Владимирова: Ако това не е игра на думи, Ви уверявам, че за нас това в никакъв случай не е игра.

Венета Гаврилова: Да, игра на думи, така го приемете. В широкия смисъл на думите.

София Владимирова: Добре.

Андон Балтаков: Това беше мнение само.

София Владимирова: Аз мисля, че това беше мнение.

Стоян Дюлгерев (Синдикално дружество на СБМТД към Музикална къща на БНР): Аз имам два въпроса, ще се постарая да бъда максимално кратък. Първият е, тук стана дума за музика, също така за пазарен подход. Това е необходимо за съвременността, естествено, и при положение, че финансирането е много ограничено. Но не създава ли това определено противоречие с обществения характер на Българското национално радио, който предопределя мисията на това радио да съхрани автентичната българска култура и по-специално музиката. Аз не чух нищо от Вас именно в тази насока, тъй като сте свирил на мандолина. Защото идвате от Америка и знаете там на какви мощни финансови инжекции и финансов допинг се ползва тамошната музикална продукция. Това определено създава едно цунами, което може да залее всякакви национални култури. И не само ние сме обезпокоени. Да кажем, такива могъщи държави като Франция предприемат мерки, за да съхранят своята национална самобитност и идентичност. Там има квотен принцип за френска музика. Смятате ли, че той е обоснован и при нас? Според мен, напълно би могло, защото, за да има една продукция слушаемост, тя

трябва да бъде лансирана, нали? И трябва да ѝ се даде един обществен кредит на доверие, реклама и т.н.

Андон Балтаков: Така е. От компонентите... Прощавайте, не хванах името Ви?

Стоян Дюлгерев: Не се представих. Стоян Дюлгерев от Съюза на българските музикални и танцови дейци.

Андон Балтаков: Здравейте, господин Дюлгерев. Дори само няколко от компонентите, които казахте, са компоненти на едно пазарно ориентирано управление. Т.е. това са елементи, които трябва да бъдат приложени като маркетинг, като комуникации, като насоченост към аудиториите и при музикалните състави.

Стоян Дюлгерев: Извинявам се, ще Ви прекъсна, допълвайки своя въпрос. Смятате ли, че е уместно, също така, да се насочим към изворите, към „Златния фонд“? Защото, когато става въпрос за средния българин и за националната музика, за съжаление, наум ми идва чалгата. А това не е национална музика. Това е музика, която е сурогат, и която разрушава националната култура.

София Владимирова: Само ще помоля да няма по-дълги изказвания, а по-скоро въпроси, защото се опасявам, че и други колеги имат въпроси.

Стоян Дюлгерев: Това е единият ми въпрос. И другият ми въпрос е много кратък.

София Владимирова: Това не е въпрос, това е изказване. И така отнемате възможността и на господин Балтаков да отговори.

Стоян Дюлгерев: Аз обосновавам своят въпрос. Мисля, че не сте съвсем права. Освен това, ако съпоставим дължината на моя въпрос, мисля, че съвсем се вмести в другите. И вторият ми въпрос е, едва ли ще спорите, че финансовата култура и финансовата грамотност на масовия българин сега е много ниска и това го прави жертва на някои финансови институции, брокери и т.н. Не е както във времената на Майкъл Капустин и Соломон Аладжем, обаче, все пак той става жертва на тези неща и се лишава от перспектива. Може ли Българското национално радио в своите предавания да съдейства? Вие казахте за образователната мисия на българското радио, за повишаване финансовата култура на масовия българин.

Андон Балтаков: Абсолютно сте прав и мисля, че когато става въпрос за присъствието на икономическа и финансова тематика в БНР - не мисля, че е достатъчно силно засегната. И това ще бъде един от компонентите на програмното ми виждане за „Хоризонт“, наистина да се установят малко повече рубрики, които да засягат социални и икономически теми. Така че, специално на този въпрос, абсолютно съм съгласен с Вас. За да може българското общество да е информирано и да взема правилните решения, основен компонент е по-доброто разбиране на финансово-икономическата тематика. За квотния принцип на музиката ли? Аз лично съм привърженик на европейската музика. Защото съм се наслушал на американска музика. И ми е адски приятно да чуя италианска или френска песен, и много българска песен. Хубаво е, че радиото, особено Бинар, имат този български канал - за БГ поп. Ако отворите, предал съм на СЕМ програмната схема, която успях да акумулирам, ще видите, че радиото има много предавания за българска музика. Почти всяка радиостанция има предаване за българска музика. Как се реализират, е друг въпрос. Например, тук бих посочил класацията, която се прави всяка седмица за българска поп музика. Може ли да се разшири? Може ли да има други компоненти, да стане като някакво събитие, като някакъв форум? Какви са допълнителните компоненти, които да маркетингират и да правят българската музика много по-достъпна за обществото, са от изключително значение. Но, когато става въпрос за продукцията, която музикалните състави създават, за мен подходът е наистина едно съвременно управление, аз ги казвам на изживяванията, които тези състави доставят на своята аудиторията.

София Владимирова: Благодаря. Колеги, имате ли въпроси? Остават още около 25 минути до края на времето на господин Балтаков. Съгласни ли сте да дам думата за последни въпроси, които вече са извън времето за въпроси на журналистите, които са от Българското национално радио.

Ивелина Димитрова: Да, аз съм съгласна, щом има интерес.

Бетина Жотева: Да.

Галина Георгиева: Да.

София Владимирова: Моля Ви, наистина накратко и въпрос.

Илиян Цветков (Главен инженер в БНР): Здравейте. Аз наскоро се завърнах в радиото. Последните две години работех за водещи английски и американски компании в аудио, видео и IT-технологиите. Искам да кажа, че по наблюдения дигиталният пазар в момента е доста развит и заплащането на нашия пазар е поне три пъти по-високо отколкото в дирекция „Техника“. Имате ли механизми, с които да станем конкурентни на пазара на труд, за да привлечем нови кадри, с които да постигнем тази дигитализация, за която говорим?

Андон Балтаков: Пределно ми е ясно за ..., тъй като и аз съм управлявал хора, които като Вас са свързани с дигиталните технологии - инженери, хора, които са по качеството на продуктите, които се създават, и ми е пределно ясно, че дори на Запад тези хора вземат дори повече пари, отколкото... тяхното възнаграждение, поради функциите и талантите, които те допринасят в една организация, е доста високо заплатено. Не познавам какви са заплатите на техническия персонал в радиото.

Илиян Цветков: Инженерите вземат между 800 и 900 лева.

От залата: Някои 700 лева вземат.

Андон Балтаков: Този проблем, който съществува при творческия персонал е същият проблем, който съществува и при Вас. Наистина, когато се прави този нов договор с държавата и обществото за това, какво да е финансирането, когато се определя този минимум, този под да не бъде на базата на сегашните 45-46-47 млн., които държавата дава за радиото. Около 4 млн. са за капиталови разходи, а наистина да се прецени, какво трябва като един истински проектен план, какво наистина трябва на радиото по отношение на финансирането, за да функционира правилно. Защото един е въпросът за инвестициите, които трябва да се направят, така както преди толкова много години обществото е инвестирало, за да създаде тази институция. Как трябва да инвестираме като общество в следващите години, за да оставим нещо за следващите поколения. И точно тези компоненти ще бъдат част от..., аз соча назад, от пирамидата, ще бъдат компоненти, за да се определи какви са тези проценти и как да се променят, ако радиото иска да развие нещо и му трябва инвестиции, какъв е този инвестиционен процес. Как се кандидатства за допълнителни инвестиционни разходи.

Илиян Цветков: Благодаря Ви.

Андон Балтаков: Моля.

София Владимирова: Има ли други въпроси от Българското национално радио?

Венета Гаврилова: Извинявам се много. Аз от притеснение преди малко си пропуснах въпроса. Количеството много лесно се мери и в предишния мандат ни брояха часовете престой в радиото, и с това преценяваха нашия принос в дейността на радиото. Но как се мери качеството? Понеже, Вие споменахте този елемент. Как ще се оценява наистина качеството? И в зависимост от качеството и приноса, да бъде и заплащането. Защото този проблем с хонорарите, той наистина е много странен и е дългогодишен, да не кажа от десетилетия. Но това е единственият начин за творческия екип, все пак да се отчете приноса на някого в дейността.

Бетина Жотева: А ДМС-то?

Венета Гаврилова: ДМС-то е на калпак. Т.е. аз мога да престоявам в радиото по 8 часа на стола си, нищо да не правя и да получа толкова ДМС, колкото ще получи един, който си скъсва обувките и да не казвам какво от тичане. Защото това е положението в момента в радиото.

Андон Балтаков: Неприятно е да се чуе, че проблемите, особено когато става въпрос за допълнителното материално стимулиране, то затова е допълнително материално стимулиране, то е форма за възнаграждение, ако е допълнително материално стимулиране. А това, което разбирам от Вас е, че то е просто заплата, която се изтегля по някакъв начин във времето, за да бъдат възнаградени хората. Т.е. цялата тази структура за работната заплата трябва да бъде преосмислена, за да може да се върви напред. И хората, които наистина допринасят допълнително и минават един допълнителен километър и дават нещо повече от себе си, да се чувстват добре възнаградени заради усилията, които полагат за изпълнение на обществената мисия. Но всичко това трябва да стане публично. И всичко това трябва да разберат и хората, и персоналът да разбере, че няма скрито-покрито или някой получава определени суми пари, просто защото е любимец на този или на онзи. Когато се въведат подобни показатели и те са ясни за всекиго, тогава и културата, и микроклиматът ще бъде подобрен. По отношение на първия Ви въпрос за качествените показатели, тук опираме до програмния директор на програмата, заедно с хора, които де факто са правили качествено измерване, как един служител допринася за изпълнението на дадена функция. За да може дори качествено човек, който допринася за нещо, да знае как неговия продукт от неговата дейност би се оценил. Вярно е, че понякога оценката е доста субективна, точно поради факта, че няма ясни показатели за това, изпълнил ли съм си работата след три часа ефир днес или не.

Венета Гаврилова: Което опира до качеството на управленския състав, нали така?

Андон Балтаков: Разбира се. Обучението на... Първо, трябва да се тръгне от идентифициране, от разпознаване на хората с управленски потенциал. След което, този управленски потенциал трябва да се развие с вътрешни курсове, където конкретната култура на радиото, да може един журналист постепенно да се обучава и да става ръководен кадър. Защото човекът може да е прекрасен журналист, но ако няма необходимите ръководни и човешки способности да ръководи екип от пет или десет, дори и от двама души, тогава стигаме до търкания и до недоразбирания, и което води до кризите, на които всички сме свидетели тук.

София Владимирова: Благодаря Ви. Има ли други въпроси?

Александър Райчев (БНР, програма „Христо Ботев“): Здравейте. Смятате ли, че има независими синдикати? Това е първият ми въпрос.

Андон Балтаков: О, това е въпрос към Вас. Предполагам, че синдикатите си вършат работата. Те нали, затова имат членове...

Александър Райчев: Защото много разчитате на съвместна работа.

Андон Балтаков: Да, разбира се, че разчитам на съвместна работа със синдикатите. Синдикатите представляват интереса на своите членове. Те са част от колективния трудов договор. Техните членове избират ръководството и определят насоките на работа на синдикатите. Те защитават интереса на служителя, на човека, който е техен член.

Александър Райчев: Т.е. да или не?

Андон Балтаков: Дали вярвам?

Александър Райчев: Да. Мислите?

Андон Балтаков: Априори, аз вярвам до момента, до който не бъде подведен.

Александър Райчев: Вторият ми въпрос. Ако в един слънчев ден или сиво облачен, Ви се обадят и Ви кажат, че трябва да превеждате на месец определена сума, за да продължите да

бъдете генерален директор на Българското национално радио, каква ще бъде Вашата реакция?
Хипотетично, вкарвам Ви в една приказка.

Андон Балтаков: Лесно ли се корумпирам, това е въпросът?

Александър Райчев: Да.

Андон Балтаков: Мога да Ви кажа, че аз съм на толкова много години, първо, никой не е правил опит да ме корумпира. Да, знам, че някой ще го каже това нещо. Не мога и да бъда корумпиран.

Александър Райчев: Последно, какво мислите за правилните и неправилни въпроси?

Андон Балтаков: В смисъл?

Александър Райчев: Вземам повод от предишния кандидат, който много сериозно говореше за правилните въпроси в едната програма...

Андон Балтаков: За съжаление, не съм слушал предишните кандидати.

Александър Райчев: Оказа се така, че в програма „Хоризонт” се задават правилните въпроси, а в програма „Христо Ботев”...

София Владимирова: Искам да помоля да не коментираме кандидати. Не мисля, че е в рамките на добрия тон, ако позволите.

Андон Балтаков: Останах с впечатление, че не се задават правилни въпроси.

София Владимирова: Господин Райчев, ще Ви помоля да не коментираме кандидати, които са участници в процедурата, защото...

Александър Райчев: Това в никакъв случай не е коментар. Просто попитах какво мислите за правилните и неправилни въпроси?

Андон Балтаков: Няма правилни и неправилни въпроси.

Александър Райчев: Благодаря Ви.

София Владимирова: Благодаря. С което изслушването на господин Балтаков завърши. Господин Балтаков, благодаря Ви, че бяхте тук и споделихте Вашите виждания с нас.

Андон Балтаков: Благодаря Ви.

София Владимирова: Утре от 9:30 ч. започва изслушването на господин Митко Димитров. Благодаря на всички и хубава вечер.

Бетина Жотева **Ивелина Димитрова**

Галина Георгиева **Розита Еленова**

София Владимирова
Председател на СЕМ

Старши специалист:
Даниела Коюмджиева